

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2006-2007

30 november 2006

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2007**

BELEIDSBRIEF

**Brussel
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

BELEIDSBRIEF

**Vlaamse Rand
Beleidsprioriteiten 2006-2007**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door de heren Mark Demesmaeker, Steven Vanackere en Erik Arckens
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, mevrouw Greet Van Linter, de heer Luk Van Nieuwenhuysen, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Steven Vanackere, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy;

de heer Dirk De Cock, de dames Else De Wachter, Elke Roex;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Francis Vermeiren.

Plaatsvervangers:

de heer Herman De Reuse, de dames An Michiels, Monique Moens, de heren Erik Tack, Joris Van Hauthem;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Jan Laurys;

de heren Flor Koninckx, Marcel Logist, mevrouw Anissa Tamsamani;

de heren Marc Cordeel, Herman Schueremans, Gilbert Van Baelen.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Mark Demesmaeker;

de heer Christian Van Eyken.

Zie:

15 (2006-2007)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nrs. 2 en 3: Amendementen
- Nr. 4-A: Verslag namens de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie

12-A (2005-2006)

- Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2006-2007)

- Nr. 1-A en B: Toelichtingen bij de begroting

16 (2006-2007)

- Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

Zie ook:

972 (2006-2007)

- Nr. 1: Beleidsbrief
- Nrs. 2 en 3: Moties van aanbeveling

987 (2006-2007)

- Nr. 1: Beleidsbrief
- Nrs. 2 en 3: Moties van aanbeveling

INHOUD

	Blz.
I. VLAAMSE RAND	4
I.1. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming	4
I.2. Bespreking	6
2.1. Algemene bedenkingen	6
2.2. Aandachtspunten beleidsbrief	8
2.3. Andere bevoegdheden (jaarverslag taskforce)	10
II. BRUSSEL.....	14
II.1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	14
II.2. Bespreking	25
2.1. Beleidsbrief en budgettaire evolutie	25
2.2. De positie van de Vlamingen in Brussel	26
2.3. Een gecoördineerd beleid	27
2.4. Communicatie.....	29
2.5. Het Nederlands in Brussel	31
2.6. Cultuur en sport.....	31
2.7. Welzijn en gezondheid.....	32
2.8. Brussel studentenstad	33
2.9. Aanvullend antwoord van de minister.....	34
III. Moties van aanbeveling	36
IV. Stemming.....	36
BIJLAGEN	
Bijlage 1: Antwoord van de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, op vraag nr. 12 van 25 oktober 2006 van Luk Van Nieuwenhuysen.....	37
Bijlage 2: Antwoord van de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, op vraag nr. 1 van 25 oktober 2006 van Luk Van Nieuwenhuysen.....	41
Bijlage 3: Grafieken en tabellen beleidsbrief Brussel 2007	45
Bijlage 4: Tussentijdse rapportering projecten Taalpromotie 28 november 2006 (Huis van het Nederlands)	55

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand besprak het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2007 op 22 en 23 november 2006. Op 22 november kwam het domein Vlaamse Rand aan bod (bevoegdheid van de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming). Verslaggever was de heer Mark Demesmaeker. Op 23 november 2006 kwam het domein Hoofdstedelijke Aangelegenheden aan bod (bevoegdheid van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel). Verslaggevers waren de heren Steven Vanackere en Erik Arckens.

De algemene uitgavenbegroting werd in samenhang behandeld met de beleidsbrieven: Beleidsbrief Vlaamse Rand – Beleidsprioriteiten 2006-2007 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 987/1*) en Beleidsbrief Brussel – Beleidsprioriteiten 2006-07 (*Parl. St. VI. Parl. 2006-07, nr. 972/1*).

I. VLAAMSE RAND

I.1. Toelichting door de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming

De minister begint zijn toelichting met de begroting zelf. Hij overloopt kort de beperkte kredietaanpassingen in programma 11.6 Vlaamse Rand.

Op basisallocatie 12.02 Uitgaven met betrekking tot infrastructuur en gebouwen in beheer van de vzw De Rand, wordt een krediet van 125.000 euro ingeschreven voor de gebouwen van EVA vzw De Rand. Die werden administratief overgeheveld van het Fonds Culturele Infrastructuur (FOCI) uit het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media (CJSM) naar de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid (DAR). Het departement DAR zal dan ook voor het onderhoud van de gebouwen moeten instaan.

De vzw De Rand werd als EVA in het kader van BBB ondergebracht bij de Diensten voor het Algemeen

Regeringsbeleid. Voordien ontving zij haar dotatie van het departement Cultuur. De minister kwam overeen met zijn collega van Cultuur om die dotatie gedeeltelijk over te hevelen naar de DAR, met uitzondering van de middelen die bestemd zijn voor het Bruegelproject (373.000 euro) en voor de werking van het museum Felix De Boeck (74.000 euro), die bij het beleidsdomein CJSM blijven. Bij herverdelingsbesluit werd in 2006 reeds een deel van deze dotatie overgeheveld naar programma 11.6, met name voor het laatste kwartaal. Daardoor stijgt het krediet op programma 11.6 met 2,2 miljoen euro.

Het eenmalige krediet in 2006 ten belope van 1 miljoen euro voor de aankoop van de Boesdaalhoeve te Sint-Genesius-Rode valt vanaf 2007 weg uit dit programma en kan worden gebruikt voor recurrente acties ten behoeve van het onderwijs in de Rand. Voor nadere gegevens over dat laatste verwijst de minister naar de beleidsbrief Onderwijs en naar vroegere verklaringen.

Vervolgens gaat de minister in op de beleidsbrief Vlaamse Rand. In de beleidsnota kwamen drie duidelijke krachtlijnen naar voren: een goed bestuur, een Vlaams bestuur en samenwerken. Om dat te verwezenlijken beschikt hij enerzijds over de horizontale coördinerende bevoegdheid, anderzijds over eigen kredieten om het Vlaams karakter van de Rand te bestendigen en te versterken. In de beleidsbrief die hij thans voorlegt, gaat hij enkel op dat laatste aspect dieper in. De beleidsnota en de aanvullende regeerverklaring van 18 mei 2005 worden immers opgevolgd door de ambtelijke werkgroep Task Force Vlaamse Rand. Het eerste opvolgingsverslag van de taskforce vindt men bovendien als bijlage bij de beleidsbrief.

De functionele bevoegdheid Vlaamse Rand kan als volgt ingedeeld worden:

- ondersteuning van initiatieven die het Vlaams karakter bevestigen of verstevigen,
- subsidies die het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand en/of de integratie van anderstaligen bevorderen,
- de uitgave van de Randkrant,
- de marktconforme ondersteuning van Ring-TV,
- de pijler informatie en promotie NT2,

- vzw De Rand, en tot slot
- de Boesdaalhoeve en andere infrastructuur.

In de begroting 2007 wordt 472.000 euro uitgetrokken voor de initiatieven met betrekking tot het Vlaams karakter. Het afgelopen jaar heeft men in dat verband een bijkomende dag voor de scholengordel gesubsidieerd en binnenkort wordt ook een koepelwebsite Vlaamse Rand geopend. Voor 2007 voorziet de minister binnen deze middelen onder meer de uitgave van een fotoboek om de viering van 10 jaar vzw De Rand in de kijker te plaatsen en de ontwikkeling van een studie- en documentatiecentrum.

De verhoging van de middelen voor Randkrant in 2006 had een aantal redenen. Enerzijds was er de stijging van de verzendings- en de papierkosten, anderzijds de uitgave van een feestnummer in het kader van 10 jaar Randkrant. De minister kondigt aan dat de Randkrant voortaan uitgegeven wordt in alle 19 gemeenten, inclusief deelgemeenten natuurlijk, van de Vlaamse Rand. De nodige middelen hiervoor zijn eenmalig vastgelegd binnen basisallocatie 12.01. Vanaf 2008 zal het nodige bedrag binnen de totale subsidie worden toegevoegd.

De minister wijst erop dat hij naast de Randkrant per jaar een veertigtal initiatieven van verenigingen uit de Vlaamse Rand subsidieert die als doel hebben het Vlaams karakter van de Vlaamse Rand en/of de integratie van anderstaligen te bevorderen. Dat kan gaan van een praatcaféformule voor anderstaligen, over 11-julivieringen tot Nederlandstalige festivals en sportieve manifestaties. Om die subsidiemogelijkheden beter bekend te maken zal een nieuwe folder uitgegeven worden, die verspreid wordt in de hele Vlaamse Rand, onder meer via bibliotheken en culturele centra.

Brabant@work was het eerste concrete resultaat van de samenwerking tussen ROB en Ring-TV. In 2007 zal zij worden voortgezet, onder meer door de toevoeging van een onderdeel overheidscommunicatie aan het programma Brabant@work. Dat sluit aan bij de thematiek van het programma en belicht diverse initiatieven van de Vlaamse overheid inzake werk, opleiding en mobiliteit. Om de integratie van anderstaligen te bevorderen, zal Ring-TV daarnaast een deel van zijn programma's ondertitelen via de teletekstpagina's. Het bedrag van deze ondersteuning wijzigt niet in 2007 en blijft dus 400.000 euro.

Wat betreft de pijler informatie en promotie NT2 kan de minister zeggen dat de in 2006 vastgelegde middelen niet volledig gebruikt zijn. Van de begrote 500.000 euro zijn er slechts 330.000 gebruikt doordat de opgezette acties nog niet het volledige werkjaar bestreken. Ze zijn besteed aan: het promoten van het aanbod taallessen Nederlands, het creëren van een omkaderend en stimulerend aanbod en een oefenomgeving voor de taalcursisten Nederlands, het opzetten van imagoversterkende initiatieven voor internationalen die in de Rand wonen of actief zijn, het opzetten van taalstimulerende begeleiding in de vrijetijdssferen waar Nederlands- en anderstaligen elkaar ontmoeten zoals het project Taalspeler, en het aanbieden van aantrekkelijke formules van taalstages voor kinderen tijdens vakantieperiodes.

De eerste stappen binnen deze pijler zijn gezet en worden verder uitgewerkt, maar voor een gedetailleerd overzicht verwijst de minister naar de beleidsbrief. Hij wil wel nog eens terugkomen op de actie Oefen hier je Nederlands. Die is erop gericht om anderstalige klanten en winkeliers aan te moedigen om zoveel mogelijk het Nederlands te gebruiken in hun contact met elkaar. De actie kent heel veel bijval, ook vanuit Franstalige hoek. Men werkt daarmee ook op een spontane manier aan de vernederlandsing van het straatbeeld.

Voorts komt de minister erop terug dat de vzw De Rand, die in 2006 omgevormd is tot een extern zelfstandig agentschap, tot 2006 werd gefinancierd vanuit het beleidsdomein CJSM. In de loop van 2006 werd zij ondergebracht bij de DAR. Voor 2007 betekent dat een subsidie voor de algemene werking van 2.927.000 euro door de Vlaamse Gemeenschap. De vzw heeft als missie het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse Rand rond Brussel te ondersteunen, uit te stralen en te bevorderen.

Over de werking van vzw De Rand treedt minister Vandenbroucke niet in detail. Wat volgens hem wel dient vermeld te worden is dat vzw De Rand vanuit CJSM de middelen krijgt om het culturele onderdeel van het Bruegelproject uit te werken. Hij denkt dat de meeste commissieleden niet kunnen ontkennen dat Bruegel 06 een succes was. Voor de acties die vzw De Rand in 2007 in samenspraak met de Vlaamse overheid en de provincie Vlaams-Brabant zal uitvoeren, verwijst hij naar het actieplan van vzw De Rand, dat integraal aan de beleidsbrief is toegevoegd.

Wat betreft de Boesdaalhoeve vermeldt de minister dat het gebouw in de loop van 2006 aangekocht

is door de Vlaamse Gemeenschap. In 2007 zal het opgeknapt worden zodat het ten volle zijn taak als gemeenschapscentrum kan vervullen.

I.2. Bespreking

2.1. Algemene bedenkingen

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* erkent dat de beleidsbrief en het jaarverslag van de taskforce een zeer volledige opsomming geven van de maatregelen van de Vlaamse Regering. Soms is het verband met de doelstellingen van het Randbeleid wel niet altijd duidelijk, zoals dat het geval is bij economie en werk.

De spreker brengt in herinnering dat de minister vorig jaar, in de nasleep van de Brussel-Halle-Vilvoordekwestie, een tandje bij stak. De voorliggende beleidsbrief is daarvan een voortzetting en bevat in feite niet veel nieuws, meent het lid. De gemeenteraadsverkiezingen toonden nochtans aan dat de situatie in de Vlaamse Rand en in de faciliteitengemeenten in het bijzonder nog altijd zeer precair is. Op grond van de gegevens over de migratiestroom vanuit Brussel en de cijfers van Kind & Gezin over het taalgebruik van de gezinnen had men die verslechtering trouwens al kunnen verwachten. Het beleid heeft dus niet geleid tot het behoud en de versterking van het Vlaams karakter van de Rand, concludeert de heer Van Nieuwenhuysen. Men kan niet onder de vaststelling uit dat het onthaalbeleid niet slaagt in de integratie van de meeste anderstaligen.

Volgens de spreker slagen de vele initiatieven van de Vlaamse Regering, al dan niet via de vzw De Rand, er niet in om de situatie ten gronde te veranderen omdat men aan symptoombestrijding doet, al erkent hij tegelijk dat het hun verdienste is dat ze het leefcomfort van de Vlamingen in de regio ten goede komen. Er zijn dus andere maatregelen nodig en daarbij denkt hij in de eerste plaats aan de splitsing van het gerechtelijk en kiesarrondissement B-H-V en de afschaffing van de faciliteiten, ook al zullen die op zich niet volstaan. In afwachting daarvan zijn er trouwens al mogelijkheden op het vlak van woonbeleid, onderwijs, Nederlands in het straatbeeld en ontmoediging van inwijking.

De heer Van Nieuwenhuysen denkt dat minister Vandenbroucke als coördinerend minister nog werk heeft om zijn collega's in de regering te overtuigen

van de gelijkwaardigheid van de doelstellingen van het beleid voor de Vlaamse Rand aan de andere belangstellingspunten. Zo heeft hij opgemerkt dat minister Van Brempt de uitbreidingsplannen van de MIVB in de Rand onderschrijft. Zij beperkt zich blijkbaar tot mobiliteitsoverwegingen zonder oog te hebben voor de politieke gevolgen. Het lid vindt dat symptomatisch.

Hij hoopt voorts dat de commissie volgend jaar bij de behandeling van de Vlaamse Rand nog over hetzelfde territorium zal spreken. Hij beseft wel dat de territoriale aanspraken van Franstalige politici een code vormen om duidelijk te maken dat de Vlaamse verzuchtingen hun op andere vlakken te ver gaan, maar toch is hij er ondanks de dure eden van de andere Vlaamse partijen, zelfs CD&V en N-VA, niet gerust in. Het lid pleit voor waakzaamheid.

De heer *Mark Demesmaeker* meent dat het sinds de regeringsverklaring van 18 mei 2005 geweten is dat het beleid voor de Vlaamse Rand een prioriteit is van deze regering. Zijn fractie steunt het beleid van de minister die er uitvoering aan geeft. Hij hoopt dat het tijdens de tweede helft van de regeerperiode niet verzwakt. De minister kondigt op het eerste gezicht inderdaad niet veel nieuwigheden aan, maar dat hoeft niet per se. Hij heeft liever een concrete beleidsbrief dan beloften die tot niets leiden.

Een belangrijke wijziging is volgens het lid in elk geval dat de minister in zijn beleidsbrief zeven zaken uitgebreid toelicht, terwijl de vorige nog dieper inging op de ruimere bevoegdheden zoals huisvesting, ruimtelijke ordening, mobiliteit, welzijn, milieu enzovoort. Die worden nu besproken in de bijlage, meer bepaald in het integraal opgenomen jaarverslag van de taskforce. Dat is goed, want samenwerking is een uitgangspunt en de beleidsbrief werd er gedetailleerder dan ooit door. Het lid wijst wel op het gevaar dat men het beleid beperkt tot de zeven genoemde elementen, terwijl de coördinerend minister ook zijn verantwoordelijkheid hoort te nemen in de ruimere context. De commissie bevoegd voor Vlaamse Rand moet hem daarover ook blijven kunnen ondervragen.

De heer Mark Demesmaeker houdt een pleidooi voor de term ontnederlandsing in de plaats van verfransing. Daardoor zouden de leden van deze commissie ook meer begrip kunnen verwerven bij parlementsleden uit andere streken, die ook geconfronteerd worden met anderstaligheid in het openbaar leven en de

scholen. Dat zou het draagvlak kunnen vergroten om de problemen die er het gevolg van zijn, aan te pakken. Hij gelooft in integratie maar men moet tegelijk een politiek voeren die duidelijk maakt dat Nederlands de enige officiële taal is in de Rand. Tegenover de volop geboden kansen staan ook plichten. Men mag de sociologische realiteit niet veronachtzamen. Ook de heer Mark Demesmaeker wijst op de verhuisbewegingen, de instroom uit Brussel en Wallonië en de cijfers van Kind & Gezin, de percentages andersstalige kinderen in de Nederlandstalige scholen, de uitslagen van de gemeenteraadsverkiezingen. Minister Vandenbroucke kan alle steun gebruiken, die van de N-VA-fractie krijgt hij alvast.

De heer *Eric Van Rompuy* benadrukt dat de laatste tien jaar veel inspanningen zijn gedaan. Tegelijk moet men vaststellen dat de sociologische verfransing niet is gestopt. De ontgoocheling over de resultaten van de gemeenteraadsverkiezingen in de faciliteitengemeenten en ook verder in de Rand is groot. Volgens het lid, dat van een mokerslag spreekt, spelen de nieuwkomers een grote rol. De instroom, die niet alleen uit Franstaligen, maar ook uit Europese burgers en nieuwe Belgen bestaat, versnelt. Het lid pleit voor een echte strategie ten aanzien daarvan. Hij mist die gecoördineerde visie in de beleidsbrief. Het vestigingsbeleid – huisvesting en ruimtelijke ordening – moeten een essentieel deel zijn van het Randbeleid (zie hieronder). Het lid erkent wel dat forse inspanningen worden gedaan en dat de tekst heel concreet is. Hij pleit echter voor een hogere versnelling.

De heer Van Rompuy heeft vragen bij de vervanging van de term Nederlandstalig door Nederlandskundig in de slottoespraak die minister Vandenbroucke hield op het Randsymposium van de Orde van den Prince op 18 november ll. in Dilbeek. Bedoelt de minister dat men de ambitie moet inperken om van alle inwoners van de Vlaamse Rand Vlaamse staatsburgers te maken? Volstaat het Nederlands aan te kunnen en hoeft men niet langer te integreren? Hij waarschuwt voor het sociologische determinisme dat leidt tot de huidige verkiezingsresultaten.

De heer Van Rompuy vraagt aandacht voor het voorstel van resolutie van de heer Vanackere om toegang te krijgen tot het rijksregister voor het voeren van een positief onthaalbeleid. Hij wil van de minister weten hoe het daarmee gesteld is in de faciliteitengemeenten, die door Franstaligen worden bestuurd.

De heer *Sven Gatz* vindt de uitgangspunten van de beleidsbrief de goede. Hij is blij dat het goede

nabuurschap met Brussel daarbij genoemd wordt. Ook hij erkent dat de druk op de Rand toeneemt, maar hij wil een pleidooi houden tegen defaitisme. Zo is hij het niet eens met het pessimisme over de nieuwkomers in het Nederlandstalig onderwijs. Of zij ooit Vlamingen worden is een filosofische kwestie, maar zij zullen in elk geval op een of andere manier wel het Nederlands beheersen. Hij maakt hier de bedenking bij dat een fundamentele aanpak van deze terugkerende problemen slechts mogelijk is in de context van een echt migratiebeleid, met inbegrip van quota, strakkere voorwaarden enzovoort. In afwachting daarvan neemt de regering volgens het lid goede flankerende maatregelen, zonder dewelke de situatie veel scherper zou zijn.

De heer *Sven Gatz* vindt het jaarverslag van de taskforce grondig. Hij betreurt wel dat het vooral een inventaris geeft en te weinig actie voorstelt. Hij hoopt dat de taskforce nu niet uitzwermt in honderd en een commissies maar dat er een centrale aansturing blijft en dat men een rangorde maakt binnen alles wat nog moet gebeuren. Hij besluit dat de VLD-fractie het beleid van de minister in hoge mate apprecieert.

In verband met de toepassing van bepaalde decreten in faciliteitengemeenten vraagt de heer Gatz of het niet mogelijk is om meer te doen dan vast te stellen dat tien tot vijftien jaar geleden federaal gemaakte afspraken niet altijd meer werken vanwege de Vlaamse demografische achteruitgang. Hoe kan men concreet verhinderen dat de Vlaamse Gemeenschap er het slachtoffer wordt van het feit dat er plots geen Vlaamse schepen meer is? Hij heeft het daarbij niet alleen over de gemeenten waar dat nu al het geval is, maar wil ook vooruitkijken ten behoeve van mogelijke andere gevallen in de toekomst. Spreker vraagt op een ander moment hierop dieper in te gaan in deze commissie.

Ook mevrouw *Else De Wachter* feliciteert de minister met de beknopte maar degelijke en duidelijke beleidsbrief. Hij geeft aan dat het beleid rekening houdt met wat het parlement aanbrengt. Daarnaast is het, voor wat het jaarverslag van de taskforce betreft, zeer belangrijk dat de commissie aandacht schenkt aan de andere bevoegdheidsdomeinen die de minister coördineert voor wat de Vlaamse Rand betreft. Maar er moet over gewaakt worden dat ze ook opgevolgd worden in de andere bevoegde commissies. Zij geeft huisvesting als voorbeeld.

De heer *Christian Van Eyken* vindt het jammer dat de beleidsbrief beperkt is tot de zeven aandachts-

punten. Voor de andere aspecten wordt verwezen naar het jaarverslag van de taskforce. Dat maakt het geheel moeilijker om te lezen. Hij wil weten waarom de minister die splitsing heeft doorgevoerd. In de vorige beleidsbrief werden meer toekomstplannen ontvouwd.

Minister *Vandenbroucke* reageert op de ontmoeting over de voortschrijding van de verfransing. Hij benadrukt dat de slotpassage van zijn toespraak in Dilbeek absoluut niet mag verstaan worden als een afzwakking van de Vlaamse ambitie. Hij wilde integendeel aangeven dat de regering ambitieuzer en omvattender wil zijn in haar benadering. Als hij zegt dat de mensen in de Rand Nederlandskundig moeten zijn, legt hij de lat hoog in vergelijking met de huidige toestand. Hij wil bovendien mensen op verschillende scharnierenmomenten aanspreken – zelfs aanklappen – met een aanbod én een vraag tot inspanning om Nederlands te leren. Hij vindt dat een nieuwe benadering. Tegelijk wil hij niet onrealistisch zijn. Nederlandstalig zijn veronderstelt immers dat men het Nederlands heeft of beheerst als zijn moedertaal. En dat kan men niet verwachten. Nederlandskundig is iets anders. Hij wijst erop dat zijn argumenten door het bekommerde publiek in Dilbeek goed werden ontvangen.

Taal is inderdaad een hoeksteen, maar het is niet de enige steen die men moet metselen in het geheel. Ook economie, cultuur, huisvesting... zijn essentieel. De minister acht het nodig alle dimensies in het oog te houden. Hij erkent wel dat de beleidsbrief focust op een beperkt aantal aspecten en dat men een aantal bredere dimensies terugvindt in het jaarverslag van de taskforce. Maar het leek hem nuttig dat laatste als geheel en als zodanig aan de commissie te presenteren. Hij benadrukt ook dat de taskforce een inventaris moest opmaken en zelf op dit moment geen prioriteiten kon stellen. De centrale aansturing is aan de Vlaamse Regering.

De minister erkent dat de commissie terecht de nadruk legt op het horizontale beleid. (Zie ook de verschillende items hieronder)

2.2. Aandachtspunten beleidsbrief

Initiatieven die het Vlaams karakter van de Rand bevestigen

De heer *Christian Van Eyken* heeft vragen bij het onthaalbeleid voor diplomatiek personeel en de interna-

tionale gemeenschap. Als realisaties in 2006 worden in de beleidsbrief een concert in Grimbergen en een nocturne in het kasteel van Gaasbeek genoemd. Het lid wil weten hoe de minister zich richt tot die groep. Onder welke vorm doet hij dat en hoe komt hij aan hun gegevens? Wat was de respons? In welke mate hebben zij zich achteraf ingeschreven voor bijvoorbeeld taallessen?

Minister *Vandenbroucke* verwijst naar zijn schriftelijke antwoord op een vraag van de heer Van Nieuwenhuysen over dit onderwerp (zie bijlage, Antwoord op vraag nr. 12 van 25 oktober 2006). Hij wijst er nog op dat men geen massa's bereikt maar wel sleutelmensen. Daarom zijn dergelijke acties goed.

De heer *Sven Gatz* wil weten wat het bereik van de brochure Welkom in Vlaanderen is. Hij vraagt naar de oplage en de effectiviteit, want wil graag de impact van dat instrument kennen. Er zijn nog geen resultaten gekend, zegt de minister, maar de inspanning verloopt via alle kanalen van vzw de Rand. Ook het brede Platform van de Randgemeenten wordt aangesproken. Alle organisaties die zich richten tot andersstalige buitenlanders zitten in de doelgroep. Het doel is maximale verspreiding.

De heer *Mark Demesmaeker* hoopt dat de aangekondigde website www.vlaamserand.be een mooi internetplatform wordt, liefst in samenwerking met Ring-TV en de Randkrant. Het ontbreken van een digitaal platform, een medium met toekomst, is immers thans een hiaat.

De fractie van de heer Demesmaeker vraagt al langer om een studie- en documentatiecentrum voor de Vlaamse Rand. Het voornemen zou nu concreet gestalte krijgen, staat in de beleidsbrief. Het lid herinnert eraan dat dit de eerste decretale opdracht is van vzw De Rand. Zij voert die taak nu al uit, zij het summier, bij gebrek aan middelen. Het zou volgens hem geldverspilling zijn die opdracht nu plots elders uit te besteden in de plaats van de opgebouwde expertise te benutten.

Minister *Vandenbroucke* betwijfelt of dat de goede benadering is. De opdracht van de vzw is beperkt en zij heeft ook niet de expertise in huis om een dergelijk centrum uit te bouwen. Die expertise in huis halen wordt mogelijk een dure en niet efficiënte operatie. De studiedienst van de Vlaamse Gemeenschap daarentegen heeft al veel expertise opgebouwd en is ook in staat om via netwerking bijkomende expertise te mobiliseren. Hij noemt de cijfers over de migratie in de Rand als voorbeeld. Hij ziet de vzw eerder als front office.

Randkrant

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* is niet gelukkig met de richting die de Randkrant uitgaat, weg van de politieke neutraliteit. Hij herinnert daarbij aan de vraag om uitleg die zijn fractiegenoot Van Hauthem daar al over stelde (16 november 2006). Het lid wil weten of al een beslissing werd genomen over de angekondigde initiatieven om het bereik van de krant bij anderstaligen te bevorderen.

De heer *Christian Van Eyken* merkt op dat 4000 euro minder wordt uitgetrokken in 2007. Maar er worden op een andere basisallocatie wel eenmalige uitgaven ingeschreven voor een grotere oplage. Waarom wordt niet alles samen genomen? Wat is uiteindelijk het juiste bedrag?

Ring-TV

De heer *Van Eyken* vindt de samenwerking tussen Ring-TV en ROB-TV goed, maar in Tervuren vragen mensen zich af waarom ze niet langer beide kunnen ontvangen. Bovendien ontbreekt Tervuren in de tekstpagina's van ROB-TV met het lokale nieuws uit de gemeenten. Kan de minister aan beide problemen iets doen?

De heer *Mark Demesmaeker* hoopt dat men bij de ondertiteling van de programma's van Ring-TV, ter bevordering van de integratie van anderstaligen, niet het Nederlands zal vergeten. Hij denkt in de eerste plaats aan doven en slechthorenden, maar bovendien is de ondersteuning van het gesproken woord belangrijk voor wie Nederlands aan het leren is. Mevrouw *Else De Wachter* wil weten hoe de ondertiteling concreet in haar werk zal gaan.

De *minister* noemt de week van 4 december als streefdatum voor de anderstalige ondertiteling. De infrastructuur voor ondertiteling is er al, dankzij de investeringen van minister Bourgeois, en vindt al plaats voor slechthorenden. De laatste suggestie van de heer Demesmaeker vindt hij heel interessant.

Informatie en promotie NT2

Mevrouw *Else De Wachter* vindt de aanpak van de taalpromotie zeer belangrijk. Er wordt ingegrepen in op het sociale leven van de mensen die in de Rand wonen via lager onderwijs, jeugd, cultuur en sport. Er staan zeer concrete zaken in de beleidsbrief.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vindt het vreemd dat in BA 33.04 een bedrag van 500.000 euro wordt uitgetrokken voor informatie en promotie rond NT2, terwijl er nu al wachtlijsten zijn op het niveau van de basiseducatie. Is dat niet tegenstrijdig? De heer *Eric Van Rompuy* vindt de oprichting van die pijler positief maar hij vindt het wel belangrijk dat alle actoren moeten meewerken aan de informatie-uitwisseling.

De *minister* wijst erop dat de wachtlijsten thans krimpen. Hij vindt dat de vzw De Rand juist een doorgevoerde promotie moet voeren en niet bang moet zijn voor een verlenging van de lijsten. Als dat laatste zich voordoet, moeten er nog meer middelen komen, zegt hij. Voor de resultaten van de promotieacties is het te vroeg. De stijging van het aantal inschrijvingen op het niveau van de basiseducatie is in elk geval groot. De minister noemt de cijfers van 14 percent in Halle en 18 percent in Machelen, in vergelijking met twee jaar geleden. De dynamiek is onmiskenbaar.

De heer *Mark Demesmaeker* vindt de actie van vzw De Rand bij handelaren zeer positief en wil graag weten of er al een eerste indicatie is over de respons. Zij maakt ook de Vlamingen zelf bewust, merkt het lid op. Ook de heer *Sven Gatz* vraagt naar de impact. Het initiatief is zeer goed, maar er is ook opvolging nodig.

De heer *Demesmaeker* heeft begrepen dat er ook een veldonderzoek loopt naar taalgebruik bij sportclubs, die inderdaad een hefboom voor integratie kunnen zijn. Is dat onderzoek louter beschrijvend of komen er ook voorstellen voor initiatieven uit? Mevrouw *Else De Wachter* denkt dat uit dit onderzoek heel wat interessante gegevens kunnen komen. Het is ook een laagdrempelige manier om op de behoeften in te spelen. Kan de minister daar nog concreter op ingaan?

De *minister* antwoordt dat het onderzoek loopt sinds augustus via gesprekken, interviews en het bijwonen van trainingen bijvoorbeeld. Doel is eerst de reële situatie te analyseren en vanaf februari-maart een aanzet geven tot methodieken aan sportclubs die werk willen maken van Nederlands. Het gaat dus om meer dan diagnose. De minister zal ook voorstellen doen in overleg met zijn collega van Sport.

Mevrouw *Else De Wachter* wil graag weten of er al resultaten bekend zijn over de eerste taalstages, die in augustus plaatsvonden. Hoe ziet de minister dat verder? Minister *Vandenbroucke* verwijst naar zijn schriftelijke antwoord op een vraag van de heer Van Nieuwenhuysen over dit onderwerp (zie bijlage).

Vzw De Rand

De heer *Sven Gatz* informeert naar de juridische bezwaren die de gemeente Drogenbos zou hebben tegen de inplanting van gemeenschapscentrum De Muze. Wat is hun aard? Zullen zij verhinderen dat in 2007 de eerste steen wordt gelegd? De heer *Christian Van Eyken* sluit zich aan bij die vraag. De minister antwoordt dat het wel degelijk gaat om een bezwaar inzake ruimtelijke ordening en belooft de zaak na te gaan.

De heer *Mark Demesmaeker* wil graag meer toelichting bij de verdere plannen en de financiering van het onderdeel Cultuur van het Bruegelproject en bij het beheer van het museum Felix De Boeck in Drogenbos na de overstap van Cultuur naar DAR. De middelen zouden ingeschreven blijven op de begroting Cultuur maar organisatorisch blijven ressorteren onder vzw De Rand, heeft het lid begrepen. Om hoeveel middelen gaat het? Is het de bedoeling dat de vzw blijft instaan voor beide initiatieven? De N-VA-fractie staat daar in elk geval achter.

De heer *Gatz* is blij dat Hugo de Greef weer betrokken wordt bij het Bruegelproject. Betekent dit dat hij zijn eerdere nota zal kunnen invullen of gaat het om een concrete opdracht? De minister legt uit dat het project met Bruegel 06 een totaal andere weg is ingeslagen, enigszins geïnspireerd door Beaufort aan de kust. Het succes was enorm en bereikte het hele land. Men wil op die weg voortgaan. Het klopt dat een akkoord werd afgesloten met Hugo De Greef om daar de volgende jaren een vervolg aan te geven.

De heer *Christian Van Eyken* kent het gebouw van de Boesdaalhoeve en heeft kunnen vaststellen dat er werken nodig zijn. Hij wil weten of de minister al zicht heeft op de kostprijs. Minister *Vandenbroucke* belooft een schriftelijk antwoord.

2.3. Andere bevoegdheden (jaarverslag taskforce)

Vernederlandsing van het straatbeeld

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* heeft niets meer gehoord over de voor juni beloofde studie over het rapport-Boes over de vernederlandsing van het straatbeeld. Hij vraagt of zij intussen klaar is en, zo ja, waarom het zo lang wachten was. Hij heeft de indruk dat men de zaak voor zich uit schuift. Het lid erkent

wel dat De Lijn na jarenlange bezwaren inmiddels de gevraagde elektronische filmaanduidingen op zijn bussen aanbrengt. Zou men er niet beter aan doen ook de andere aanbevelingen van professor Boes in de praktijk te brengen in de plaats van te wachten op een studie die ongetwijfeld ook weer het voorwerp van discussie zal worden, vraagt hij zich af.

Ook de heer *Mark Demesmaeker* gaat hierop in. Hij wil weten wat minister Keulen bedoelt met 'eerstdaags' als hij in zijn beleidsbrief spreekt over het klaar raken van de genoemde studie. Hij hoopt dat het rapport-Boes niet eersteklas wordt begraven, want het blijft een valabele basis om de ontnederlandsing van het straatbeeld ongedaan te maken.

De studie over het rapport-Boes heeft een eindstadium bereikt, weliswaar met vertraging, erkent de minister. Het is nog wachten op de toelichting door de experts.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* las dat de controles op het taalgebruik in het bedrijfsleven in het kader van het Septemberdecreet werden opgevoerd. Hij wil weten hoeveel overtredingen werden vastgesteld en welk gevolg daaraan werd gegeven. De minister belooft een schriftelijk antwoord.

Bij het onderzoek naar de oprichting van een centraal meldpunt voor taalklachten bij handelaren, verenigingen en organisaties, maakt de heer *Van Nieuwenhuysen* de bedenking dat dit op den duur misschien van het goede te veel is. Is één centraal aanspreekpunt niet aangewezen? De minister repliceert dat hij alle mogelijke aanspreekpunten open wenst te houden zodat de burger zeker ergens terecht kan. Er wordt vervolgens gezorgd voor interne afstemming waarbij de Vlaamse Gemeenschap, vzw De Rand en de provincie de klachten aan elkaar doorgeven.

Werk

De heer *Mark Demesmaeker* merkt op dat ook over de bevoegdheid Werk niets in de beleidsbrief staat, maar wel in het jaarverslag van de taskforce. Het is hem niet geheel duidelijk welke initiatieven de minister zal nemen in het kader van het werkgelegenheidsbeleid. Zo is het samenwerkingsakkoord met Brussels minister Cerexhe nog niet formeel ondertekend maar de operationalisering van de artikelen zou wel al in volle voorbereiding zijn. Het lid wil weten hoe ver het daarmee staat en wijst op het belang ervan in het licht van de gebeurtenissen rond VW Vorst.

Ook de heer *Christian Van Eyken* informeert naar de stand van zaken met betrekking tot de concrete invulling van het samenwerkingsakkoord. Hij vraagt zich af wat de specifieke kenmerken zijn waarmee de minister rekening meent te moeten houden. Moet de werkgelegenheid in de Rand niet eens onderzocht worden? Het lid is ervan overtuigd dat veel mensen geen werk vinden in hun gemeente maar aangewezen zijn op een andere gemeente. Ook hij wijst op de weerslag van de gebeurtenissen bij VW Vorst. Hij hoopt dat net als in het geval van Renault enkele jaren geleden ook hier begeleidingsmaatregelen zullen genomen worden.

Minister *Frank Vandenbroucke* antwoordt dat het samenwerkingsakkoord eerstdaags ter bekrachtiging aan het Vlaams Parlement zal worden voorgelegd. Er is ook al een besluit van de Vlaamse Regering over klaar. Een artikel eruit wordt al meteen toegepast naar aanleiding van het dossier-Vorst, met name de oprichting van een crisiscel. Zijn medewerkers en die van minister Cerexhe zijn op dit moment bezig met de voorbereiding ervan. Morgen heeft hij zelf een vergadering met zijn collega.

Onderwijs

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* heeft in het jaarverslag van de taskforce gelezen dat het overleg met de Franse Gemeenschap over het faciliteitenonderwijs wordt voortgezet, terwijl hij juist begrepen had uit eerdere antwoorden van de minister dat er helemaal geen onderhandelingen lopen. Hij vraagt om verduidelijking. En wat is de stand van zaken met betrekking tot het voorstel dat de federale minister zou voorbereiden met het oog op een samenwerkingsakkoord over de taalinspectie in het Franstalige faciliteitenonderwijs? Wat moet een dergelijk akkoord tussen de federale en de gemeenschapsregeringen trouwens omvatten? Het lid wil ook weten hoe de toekenning van zorguren en de aanstelling van zorgcoördinatoren verlopen in de scholen van de faciliteitengemeenten en wie een en ander controleert.

Ook de heer *Mark Demesmaeker* is zeer bekommerd om dat dossier. Hij signaleert dat de meerderheid in het Vlaams Parlement de laatste hand legt aan een interpretatief voorstel van decreet waarin de volledige bevoegdheid voor dit onderwijs inclusief de pedagogische inspectie aan de Vlaamse Gemeenschap wordt toegekend. Men heeft daarvoor de steun van de Vlaamse Regering en gaat omzichtig te werk om het juridisch sluitend te maken.

Minister Vandenbroucke erkent dat het jaarverslag gedateerd is met betrekking tot de faciliteitenscholen. De onderhandelingen met minister Aréna draaiden op niets uit. In de plaats daarvan bereidt de parlementaire meerderheid een interpretatief decreet voor. Dat stelt duidelijk dat de pedagogische inspectie een Vlaamse bevoegdheid is. De minister vult aan dat hij ook met betrekking tot de CLB-begeleiding de normale weg volgt.

De heer *Mark Demesmaeker* merkt ook voor onderwijs op dat over die bevoegdheid weinig in de beleidsbrief staat, terwijl het jaarverslag wel uitgebreid ingaat op initiatieven en realisaties. Hij noemt de bijkomende lestijden in basisscholen voor de begeleiding van anderstalige leerlingen en zegt er meteen bij dat ook scholen buiten de 19 randgemeenten worden geconfronteerd met een soortgelijke problematiek van grote percentages anderstalige leerlingen. De steun is nodig in heel Halle-Vilvoorde, ja zelfs Vlaams-Brabant, tot in Mechelen en Antwerpen. Hij wijst er terloops op dat de definitie van de Vlaamse Rand niet altijd consequent wordt gehanteerd. Zo zijn er twee antennes voor het Huis van het Nederlands, terwijl één van die twee plaatsen, met name Halle, niet in aanmerking komt voor de onderwijsmiddelen.

Het lid vraagt zich af of de uiteindelijke oplossing voor dit onderwijsprobleem er niet in bestaat een taalbadjaar – welke naam men er ook aan geeft – te organiseren bij het begin van het basisonderwijs, om de betrokken kinderen meteen tot het vereiste niveau op te krikken in de plaats van hen blijvend een achterstand te laten meeslepen. Dat is volgens het lid goed voor hun kansen en voor de kwaliteit van het onderwijs. Hij wijst erop dat ook Nederland volop die discussie voert.

De *minister* deelt de mening van de heer *Demesmaeker* dat de taalproblematiek breder is dan de Rand. Hij wil echter wachten met de implementatie van een doorgedreven ondersteuningsbeleid op dat vlak tot hij het kan passen in het kader van de nieuwe financiering van het leerplichtonderwijs vanaf 2008-2009. Ten aanzien van een taalbadjaar zijn er argumenten voor en tegen. Belangrijk is volgens de minister dat het onderwijs kan aantonen dat zoiets effectief is. Hij herinnert eraan dat ook de talenbeleidsnota daar sterk de nadruk op legt.

Het voornemen om aansluiting te zoeken bij de ouders van anderstalige leerlingen zou volgens de heer *Demesmaeker* in de praktijk kunnen gebracht

worden door voor hen taallessen te organiseren tijdens kinderopvang. Hoe kunnen zij beter gemotiveerd worden om Nederlands te leren dan ter wille van hun kinderen?

Huisvesting

Volgens het jaarverslag van de taskforce is er geen overleg geweest tussen het Vlaamse Gewest en de provincie Vlaams-Brabant over de afstemming van het huisvestingsbeleid. De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vraagt zich af hoe dat komt, aangezien dat niet onbelangrijk is in het hele Randbeleid.

De heer *Mark Demesmaeker* herinnert eraan dat de minister in zijn vorige beleidsbrief beloofde dat een stuurgroep Vlabinvest zou worden opgericht om gestalte te geven aan het huisvestingsbeleid in de Rand. De voorliggende beleidsbrief spreekt daar niet meer over, maar in het jaarverslag staat wel dat de stuurgroep in 2006 tweemaal samenkwam. Wat werd daar besproken en beslist? Wanneer mogen de eerste resultaten van de stuurgroep worden verwacht? Ook de beleidsbrief van minister Keulen brengt op dat vlak geen duidelijkheid.

De heer *Eric Van Rompuy* acht het vestigingsbeleid – huisvesting en ruimtelijke ordening – een essentieel onderdeel van het Randbeleid. Als daar niet een aantal dingen gebeuren, is de verfransing onomkeerbaar, zelfs al gaan de kinderen van nieuwkomers naar een Nederlandstalige school. Langzaam begint men ook in Mechelen en Antwerpen beter maatregelen te begrijpen zoals die om Nederlands op te nemen als voorwaarde in een sociaal huurbesluit met het oog op integratie. Maar Vlabinvest is erg beperkt: 180 huizen op 10 jaar. Ook de socialehuisvestingsmaatschappijen in de regio hebben weinig middelen.

Minister *Vandenbroucke* neemt mee dat de commissie vindt dat de Vlaamse Regering ambitieuzer moet zijn en dit probleem zeer grondig moet bekijken. Wat de stuurgroep Vlabinvest betreft, antwoordt hij dat hij als algemene doelstellingen heeft om de inhoudelijke opvolging te doen en ervoor te zorgen dat de middelen goed en voldoende snel gebruikt worden. Details over de twee genoemde vergaderingen kan hij op dit moment niet geven. Hij deelt de mening dat afstemming nodig is tussen het beleid van het Vlaamse Gewest en dat van de provincie op dit vlak. Hij zal hier bij zijn collega Keulen op aandringen. De heer *Van Nieuwenhuysen* zegt in een repliek dat hij tevreden is dat de minister dit nauwgezet wil opvolgen.

Ruimtelijke ordening en mobiliteit

De heer *Mark Demesmaeker* vraagt aandacht voor de afbakening van het Vlaams stedelijk gebied rond Brussel. Ruimtelijke ordening heeft een zeer grote impact op het karakter van een streek. Verstedelijking stond tot nu toe gelijk met uitbreiding van Brussel en verfransing. Het lid ondervroeg minister Van Mechelen al in oktober 2005 over de tussentijdse besluitvorming en kreeg als antwoord dat de coördinerende minister zou moeten sturen. Hij wil weten of dit effectief zo is en, zo ja, in welke richting. Ook de heer *Christian Van Eyken* informeert naar de stand van zaken met betrekking tot de afbakening. Hij is bang dat zij te laat komt en hoe zal men het gebied dan afstemmen op de gemeentelijke ruimtelijke structuurplannen die al klaar zijn?

De afbakening zit op dit moment niet in een beslissingsfase, antwoordt de *minister*. Het verslag van de taskforce beschrijft in feite de huidige stand van zaken, want er zijn geen nieuwe evoluties. Het geeft de minister de tijd om daar nog eens goed over na te denken en met de commissie van gedachten te wisselen.

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* zegt in een repliek dat hij tevreden is dat de minister dit nauwgezet wil opvolgen. De VB-fractie is immers erg ongerust over de invulling van dat Vlaams stedelijk gebied, omdat het de druk van de verfransing nog zal vergroten. Liever dan die nefaste ontwikkeling zou zij de vrijwaring van de open ruimte zien.

De heer *Christian Van Eyken* merkt op dat men al lang over het GEN-project spreekt. Het is belangrijk voor de mobiliteit van de mensen uit de Rand. Wat is de stand van zaken? Hij geeft het voorbeeld van lijn 124 Brussel-Nijvel. Brussel en Wallonië leverden al vergunningen af, maar het Vlaamse Gewest voor het tussenliggende deel nog niet. Als de minister dit niet meteen kan beantwoorden, zal het lid een schriftelijke vraag indienen.

Welzijn en gezondheid

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* wil weten wat de stand van zaken is met betrekking tot de deelname van de artsen uit de Rand aan het virtuele zorgnetwerk Brussel. En hoe staat het met de opvolging van de problematiek van de MUG Halle – of is het beter van paramedisch interventieteam (PIT) te spreken? Zal de Vlaamse Regering zich ook bezighouden met

de andere klachten? De problemen met de dringende medische hulpverlening zijn immers breder dan het geval Halle, waarnaar de minister in zijn beleidsbrief verwijst, en het lid heeft niet de indruk dat op dit vlak de jongste jaren veel gebeurd is. Hij hoopt op beterschap.

Ook Welzijn komt volgens de heer *Mark Demesmaeker* alleen aan bod in het verslag van de taskforce, buiten de aankondiging van een medisch-politiek congres dat de minister wil organiseren met de artsenkring Halle Binnenkort, en de belofte dat het PIT-project verder opgevolgd zal worden. Het jaarrapport spreekt over een bijkomende strategie om de effectieve historische achterstand van de welzijnsvoorzieningen in de Vlaamse Rand weg te werken evenals de steeds weerkerende problemen met Nederlandsonkundig personeel bij de MUG-diensten.

Het lid wijst op het Randsymposium dat afgelopen zaterdag in Dilbeek plaatsvond, waarin een huisarts uit Zaventem de situatie vergeleek met een weerkaart: in het noorden en het noordwesten waait een vrij gunstige wind dankzij het VUB-ziekenhuis en het portaalziekenhuis in Vilvoorde, terwijl oosten, zuiden en zuidwesten zwaar bewolkt zijn door de aanwezigheid van UCL Saint-Luc en ULB Erasme op een straatbreedte van de taalgrens. In die laatste twee is de effectieve Nederlandstalige dienstverlening geen garantie maar een kwestie van goede wil, die vaak ontbreekt. Ook de hulpdiensten zijn meestal eentalig Frans. De taallessen die de Huizen van het Nederlands in de ziekenhuizen zelf organiseren, hebben nog geen effecten op het terrein gegenereerd. De heer *Mark Demesmaeker* beschrijft bij wijze van voorbeeld het geval van een inwoner van Roosdaal, in het uiterste westen van Vlaams-Brabant, die door een Franstalige MUG werd bediend. Dat de zwaksten en de mensen met het minste kansen hierdoor worden getroffen, stoot hem enorm tegen de borst. Op het symposium waren er talrijke getuigenissen van dit soort negentiende-eeuwse toestanden. Wanneer wordt daar paal en perk aan gesteld? Het lid vraagt de minister sterk tussen te komen in dit dossier. MUG-diensten die niet wettelijk tweetalig zijn, moeten hun urgentielicentie verliezen. De huisarts in de Rand verdient extra aandacht, want door de oprukkende verbrusseling krijgt hij steeds minder plaats toegemeten, waarschuwt het lid.

De heer *Sven Gatz* wil weten hoe en wanneer men het paramedisch interventieteam in Halle zal evalueren.

Misschien is het niet de ideale oplossing maar het is in elk geval beter dan niets, meent het lid.

Het Zorgnet gaat vooruit, antwoordt de *minister*, ook wat de Rand betreft. De artsen uit de Rand zijn toegevoegd aan de raad van bestuur. Er werd een specifiek addendum over de Rand aan het project gehecht. Een concreet voorstel over implementatie en bekendmaking, met budgettaire implicaties, is in voorbereiding.

Het PIT zal kritisch geëvalueerd worden, antwoordt de minister. Hij wil zich wel afzetten tegen het beeld dat dit tweederangszorg is. Moet er altijd een hooggespecialiseerde arts met het voertuig worden meegestuurd of zijn er ook interessante tussenoplossingen? Die vraag is ook relevant voor de rest van het land, meent de minister.

Milieu

De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* heeft opgemerkt dat er een probleem is voor Natuur & Bos bij de aankoop van groengebieden voor het Bruegelproject, omdat die domeinen meestal ook gebouwen bevatten. Hoe ver staat het de zoektocht naar partners voor Natuur & Bos?

Nieuwe verwervingen zijn inderdaad niet altijd eenvoudig, beaamt de heer *Mark Demesmaeker*. Hij noemt de onmogelijkheid om het onlangs openbaar verkochte kasteel van Oplombeek aan te kopen, in weerwil van goede wil en het partnerschap tussen de ministers Peeters en Bourgeois. De uiteindelijk geboden prijs liep immers te hoog op en klom ver boven het schattingsverslag. Het lid wil weten of ook de diensten van minister Vandenbroucke actief in de regio op zoek gaan naar waardevolle domeinen die kunnen verworven worden. Of laat hij dat volledig over aan minister Peeters?

Minister *Vandenbroucke* neemt dit mee en belooft meer creativiteit in het verwervingsbeleid en de partnerschappen. Hij zal collega Peeters hierover aanspreken.

Verder las de heer *Van Nieuwenhuysen* dat in 1971 werd beslist om het onderhoud van het park van Ter-vuren door het Vlaamse Gewest op kosten van de staat te laten uitvoeren. Wat bedoelt men juist met de uitspraak dat dit tot heden nooit voor Vlaanderen werd ingevuld maar wel voor Brussel? Doet Vlaanderen het onderhoud zonder vergoeding of neemt de

federale overheid nog altijd zelf het onderhoud op zich? Is er enige beweging op het vlak van de overheveling van het domein naar het Vlaamse Gewest? De heer *Mark Demesmaeker* sluit zich aan bij die vragen. Ook de heer *Van Eyken* wil weten hoe het staat met de genoemde overeenkomst. De *minister* belooft een schriftelijke verduidelijking over wat de taskforce in deze passage bedoelt.

Op het vlak van milieu komt het er volgens de heer *Mark Demesmaeker* natuurlijk op aan zoveel mogelijk open ruimte te bewaren en de groengordel te versterken. De beleidsbrief van minister Peeters wijdt daar terecht een passage aan. Hij vindt het groene netwerk in de regio Vilvoorde een belangrijke realisatie, met in de toekomst zelfs een verbinding tot Grimbergen. In de zuidrand kan de groengordel bijna aaneensluiten van Tervuren, langs het Zoniënwoud, over Zevenbronnen tot het Hallerbos en – wie weet – in de toekomst het zeer waardevolle Lembeekbos.

II. BRUSSEL

II.1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

Inleiding

Aan de hand van de beleidsbrief die voorligt, licht minister *Bert Anciaux* het beleid toe dat de Vlaamse Gemeenschap in 2007 wil voeren in en voor haar hoofdstad. De minister beschouwt hierbij zijn beleidslijnen en initiatieven, waar mogelijk, in het verlengde van de realisaties van de twee voorbije jaren van deze legislatuur. De minister wil zijn beleid ook kaderen binnen een duidelijk financieel perspectief, door middel van een budgettair overzicht van 1999 tot 2009.

Ten slotte zal de minister verwijzen naar het Vlaams Brusselfonds bij elk initiatief dat de minister vanuit deze middelen financiert voor 2005, 2006 en 2007. Op deze wijze geeft de minister ook de noodzakelijke toelichting bij het document ‘Jaarverslag 2005 – Vlaams Brusselfonds’ dat aan alle leden van deze commissie werd bezorgd.

In haar Brusselbeleid stelt de Vlaamse Gemeenschap zich uitdrukkelijk op als een onmisbare actor maar ook als een partner in de uitvoering van het gemeenschapsbeleid. In Brussel initieert en ondersteunt de Vlaamse overheid, vaak in samenspraak met partneroverheden, tal van instellingen en organisaties die

kwalitatieve activiteiten ontplooiën op het vlak van onderwijs, cultuur, sport, jeugd en welzijn.

Daarnaast treedt de Vlaamse Gemeenschap ook op als belangenbehartiger van de Nederlandskundige bevolkingsgroep op alle taalgebonden terreinen. De Vlaamse Gemeenschap wil tevens uitdrukkelijk promotor zijn van een intercultureel Brussel, waarbij het monoculturele denken als een achterhaalde visie wordt beschouwd.

Voor dit gemeenschapsbeleid in de Vlaamse hoofdstad is, meer dan ooit, een aangepaste Brusselnorm de toetssteen. Zoals reeds bediscussieerd in deze commissie, zijn er geen wetenschappelijke cijfers bekend over de recente demografische evolutie. Er zijn wel aanwijzingen dat, in het contingent van de 300.000 te bereiken Brusselaars, het aandeel Nederlandstalige Brusselaars, wiens huiselijke leven zich uitsluitend in het Nederlands afspeelt, zou afnemen.

Het succes van de Nederlandstalige instellingen en netwerken op het vlak van onderwijs, cultuur, jeugd, sport en welzijn is echter nog nooit zo groot geweest. Dit is natuurlijk deels te verklaren vanuit de aantrekkingskracht die Brussel vandaag als hoofdstad en centrumstad uitoefent, waardoor ook heel wat inwoners van Vlaams-Brabant en verder worden agetrokken. Daarnaast is er duidelijk ook een groeiende waardering en deelname vanuit de anderstalige en andersculturele Brusselse bevolkingsgroepen voor dit Vlaamse aanbod.

De uitdaging bestaat erin om deze genereus samengestelde doelgroep van het Vlaamse Brusselbeleid – zijnde de 300.000 Nederlandstalige én de anderstalige/andersculturele Brusselaars – aan te sporen om de Vlaamse initiatieven niet enkel te ‘consumeren’, maar om ook actief te participeren aan de Vlaamse netwerken, er zich voor te engageren en zo, vanuit ieders persoonlijke eigenheid, deel uit te maken van de Vlaamse Gemeenschap. Daarnaast stelt het engagement voor deze talrijke doelgroep de overheid ook voor de verantwoordelijkheid om de mensen die men met het beleid aanspreekt en aantrekt ook zo veel mogelijk in de gelegenheid te stellen om in een (ook) Nederlandstalige context in Brussel hun leven te beleven. De minister komt hier verder nog op terug, bij de bespreking van de rol van het Nederlands.

De komende jaren wil de minister ook blijven werken aan een betere zichtbaarheid van de inbreng van de Vlaamse overheid in Brussel. De Vlaamse overheid

is, als initiator en/of financier, immers het overkoepelende element voor talloze instellingen en organisaties die kwalitatieve activiteiten ontplooiën op het vlak van cultuur, onderwijs, sport en welzijn. Die zichtbaarheid als eenheidsscheppende factor is belangrijk voor de verbondenheid met de Vlaams-Brusselse initiatieven en netwerken, en voor het 'thuisgevoel' in de Vlaamse hoofdstad. Vooral met de ontwikkeling van het Vlaamse Communicatiehuis Brussel zal deze zichtbaarheid, de promotie en de participatiebevordering een aanzienlijk groeiscenario kennen.

Al deze krijtlijnen en aandachtspunten worden in praktijk omgezet in de initiatieven van het reguliere Vlaamse Gemeenschapsbeleid en van zijn specifieke Brusselbeleid in 2007.

Het historische blikveld leert alvast dat het programma 11.01 een duidelijk financieel groeiscenario kent: van 20.176.000 euro beleidskredieten in 1999, realiseerde de minister een stijging tot maar liefst 42.276.000 euro in 2007, om uit te monden met nog eens 1.000.000 euro extra in 2009.

De minister wil deze middelen in 2007 besteden aan: een goed gecoördineerd beleid, met een optimale communicatie; aan de versterking van het Nederlands; aan een interculturele hoofdstad.

Daarnaast wil de minister met deze middelen, inclusief de volstorting van het Vlaams Brusselfonds, een forse impuls geven aan de beleidsdomeinen onderwijs (specifiek: hoger onderwijs), cultuur, welzijn en gezondheid, sport en jeugd. Op die domeinen is er een ongeziene stijging van middelen voor Brussel. Dit is supplementair bij de verdubbeling binnen het beleidsdomein Brussel.

Een gecoördineerd beleid

Zoals de minister reeds zei, is de Vlaamse Gemeenschap in Brussel niet alleen een actor maar ook een partner voor alle gemeenschapsbevoegdheden. Deze actieve en dynamische positie van de Vlaamse Gemeenschap wordt ook vertaald in de middelen die worden gereserveerd voor de lokale partneroverheid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

In het kerntakendebat dient een duidelijk kader gecreëerd te worden waarbij de verantwoordelijkheid zo mogelijk aan de meest geschikte overheid wordt toegewezen.

De rol van de Vlaamse Gemeenschap is er vaak op gericht om een brugfunctie te kunnen vervullen tussen verschillende beleidsdomeinen, of om op experimen-

tele wijze het Vlaamse beleid binnen een specifieke en complexe context uit te testen. De uitbouw van de woonzorgzones, van de Vlaams-Brusselse sportinfrastructuur, van het Vlaams Communicatiehuis Brussel zijn voorbeelden waarbij de Vlaamse Gemeenschap een duidelijke lacune invult en, collegiaal met de VGC, toonaangevende projecten realiseert.

Naast dit partnerschap met de Vlaamse Gemeenschapscommissie, is zijns inziens ook nauwere samenwerking met zijn collega van de Franse Gemeenschap noodzakelijk. In het verlengde van het pilootproject Flagey, waar de minister vanuit het Vlaams Brusselfonds in 2005 en in 2006 telkens 1.000.000 euro in heeft geïnvesteerd, wil de minister op vlak van cultuur overgaan tot een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap. Hierbij moet gestreefd worden naar een gelijkwaardige aansturing en ondersteuning van een aantal culturele organisaties en initiatieven. Dit wordt uitvoerig belicht in zijn beleidsbrief Cultuur 2007.

Ten derde is Vlaanderen ook gebaat met een goede samenwerkingsrelatie met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, bijvoorbeeld op vlak van mobiliteits-, milieu- en huisvestingsbeleid. In het afgelopen jaar heeft de minister, samen met de minister-president, meerdere pogingen ondernomen om de Vlaamse Regering en de Brusselse Gewestregering aan dezelfde overlegtafel te krijgen. De minister blijft ijveren voor zo'n collectief ontmoetingsmoment omdat hij er van overtuigd is dat hierdoor op termijn de samenwerking vlotter zal kunnen verlopen en dit in het belang van beide overheden.

Dit gecoördineerde beleid wil de minister op wetenschappelijke wijze onderbouwen en staven. In het kader van het interdisciplinaire onderzoeksinstituut BRIO worden daarom relevante onderzoeksprojecten uitgevoerd en wordt er ook werk gemaakt van een virtueel documentatiecentrum met wetenschappelijke data over Brussel.

De Vlaamse Regering besliste om voor Brussel geen apart steunpunt te creëren, maar om een Brusselluik in te voegen in het wetenschappelijk onderzoek van andere beleidsdomeinen. Dit zou gelden voor alle gemeenschapsbevoegdheden, maar ook voor relevante gewestbevoegdheden, zoals toerisme en mobiliteit. Voor Brussel is bijzondere terreinkennis onontbeerlijk. Daarom heeft de minister besloten om de financiële basisondersteuning voor BRIO te verhogen van 64.000 euro in 2006 tot 91.000 euro in 2007. De minister zal verder, in samenspraak met collega Moerman, bevoegd voor wetenschapsbeleid, er op toezien dat BRIO waar nuttig en nodig aange-

sproken wordt door de werenschappelijke steunpunten voor de realisatie van het Brusselluik binnen hun onderzoeken.

Communicatie

Een tweede blijvend aandachtspunt, is zijn communicatiebeleid om de band tussen Vlaanderen en Brussel te versterken en om bij te dragen aan het ‘thuisgevoel’ in de Vlaamse hoofdstad.

Deze communicatiestrategie heeft een tweeledig doel. Enerzijds wordt aan de hand van communicatiecampagnes zoals “Vlamingen, partners in Brussel” gepoogd om het imago van de Vlaamse Gemeenschap als partner van de vele bevolkingsgroepen in Brussel positief in de verf te zetten. Anderzijds moet ook de perceptie van Vlamingen ten aanzien van Brussel, als thuishaven en als Vlaamse hoofdstad, verbeteren. Via communicatiecampagnes over Vlaamse initiatieven wil de minister de Vlaamse inbreng in Brussel bekendmaken en promoten. In 2007 worden campagnes gevoerd over de Taalwetwijzer (in het verlengde van de nu lopende campagne), over de website briobrusseel.be, over culturele zomeractiviteiten via de Zomeragenda, en over welzijnsinitiatieven zoals de gegevensbank met Nederlandskundige zorgverleners.

Deze communicatiecampagnes worden gefinancierd via de basisallocaties 12.01 en 12.02 van programma 11.1 waar in 2007 samen 655.000 euro is voorzien.

Ook structurele initiatieven (zoals Onthaal en Promotie Brussel en de Vlaams-Brusselse mediapartners) plaatsen Vlaamse initiatieven in de kijker en stimuleren de participatie. Deze structurele partners zijn ook de hoofdrolspelers in het toekomstige Vlaams Communicatiehuis Brussel, het sluitstuk in de versterking en de promotie van het dynamische Vlaams-Brusselse netwerk.

In 2007 wil de minister die geïntegreerde samenwerking tussen OPB en HOB in het Vlaams Communicatiehuis Brussel opstarten en zichtbaar maken. In afwachting van de grote verbouwingswerken, wil de

minister in 2007 een eerste tastbare invulling van het Vlaams Communicatiehuis voorbereiden. Zo zal er een wervende naam gezocht worden voor dit huis en zijn website, en zal in het uitstalraam op de gelijkvloerse verdieping alvast gecommuniceerd worden en informatie verstrekt worden, onder meer ook met behulp van de multimediale middelen van de mediapartners. Dit publieksgericht ‘voorproefje’ van het Communicatiehuis zal bovendien voor OPB en HOB een praktisch leerproces betekenen voor hun toekomstige, geïntegreerde werking.

Een ander aandachtspunt is het stroomlijnen van enerzijds de zogeheten harde informatie (de nieuwsfeiten en de opiniëring) en anderzijds de zachte culturele en sociaaltoeristische informatie. De bestaande zachte informatiekkanalen en -producten (zoals ‘Agenda’ van Brussel Deze Week, de cultuurinformatie op www.OPBrussel.be, ‘Brussel XL’, ‘Uit in Brussel’ van TV-Brussel, ...) moeten in het licht van het Vlaams Communicatiehuis optimaal op elkaar afgestemd worden en dit vanuit één geïntegreerde visie.

Ook zal worden nagegaan of en hoe producten en diensten van de VGC, zoals Wonen In Brussel, de Cultuurwaardebon en Digitaal Brussel, kunnen geïntegreerd worden in het Vlaams Communicatiehuis Brussel.

De uitbouw van de dienstverlening van het Vlaams Communicatiehuis Brussel zijn taken van beleidsuitvoering die zullen worden toevertrouwd aan een zelfstandige organisatie (EVA), die wordt opgericht door de Vlaamse Regering. Ook zal een integratiescenario noodzakelijk zijn om het personeel van OPB en HOB in één structuur in te passen. De sturing door het politieke niveau zal gebeuren door een samenwerkingsovereenkomst en door de samenstelling van de bestuursorganen. Het moet duidelijk zijn dat de Vlaamse Gemeenschap het beleid laat uitvoeren, maar de beleidsopties zelf bepaalt.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie heeft het Monnaie House in erfpacht voor een looptijd van 27 jaar. De Vlaamse Gemeenschap heeft in 2006 via een dotatie aan de VGC de helft van de jaarlijkse canon

van 1.500.000 euro voor haar rekening genomen¹. In 2007 zal deze medefinanciering worden herhaald. Vanaf 2008 zal de Vlaamse overheid de erfpachtovereenkomst geheel overnemen. Voor de overdracht van het Schildknaapgebouw en de nachtwinkel (die eerst door de VGC onteigend zal worden) aan de Vlaamse Gemeenschap zal er een schenkingsakte of een akte van verkoop zonder beding van prijs worden verleend.

Het bouwheerschap zal worden waargenomen door de Vlaamse overheid en de overeenkomst, die de VGC afsloot met B-architecten, wordt verder gezet. De totale, maximale kostprijsberekening is geraamd op 8.887.354 euro inclusief btw en is afhankelijk van de bouwfysische toestand van de onderscheiden panden. Binnen haar investeringsplan heeft de VGC tot in 2009 een bedrag van 2.000.000 euro voorzien voor de co-financiering aan dit infrastructuurproject. De Vlaamse overheid zal de verwerving van het VCHB-gebouwencomplex en haar aandeel in de verbouwingswerken financieren met middelen van het Vlaams Brusselfonds.

Naast de specifieke communicatiecampagnes en het toekomstige Vlaams Communicatiehuis Brussel, levert ook het Vlaams-Brusselse mediaplatform inspanningen om de Vlaamse initiatieven in Brussel te promoten en bij te dragen aan het thuisgevoel in de Vlaamse hoofdstad. Dit Vlaams-Brusselse mediaplatform,

in hoofdzaak door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierd, bestaat uit de radiozender fmbrussel, de televisiezender TV-Brussel en Brussel Deze Week met de wekelijkse publicaties 'Brussel Deze Week' en 'Agenda'.

In 2006 hebben de mediapartners maatregelen getroffen en acties ondernomen om hun betrokkenheid bij het stedelijk én hoofdstedelijk gebeuren op te voeren. Dankzij de vernieuwing van het productieapparaat van TV-Brussel, de betere afstemming met de vliegende reporters en de nieuwe promostand van fmbrussel, zijn de drie mediapartners nu meer, en beter zichtbaar, aanwezig op belangrijke Brusselse evenementen. In 2006 is de relatie tussen TV-Brussel en de VRT geïntensifieerd, met het oog op productionele synergieën en mogelijke uitwisseling van jonge journalisten.

Er wordt verder grondig onderzocht hoe de werking van de drie mediapartners in de toekomst geoptimaliseerd kan worden. Specifiek voor fmbrussel werd er in het najaar van 2006 een kwantitatief en kwalitatief publieksonderzoek uitgeschreven (ten bedrage van 67.000 euro, op basisallocatie 12.01 van de begroting 2006). Daarnaast zal de minister volgend jaar ook een publieksonderzoek laten uitvoeren betreffende de werking en uitstraling van TV-Brussel en de producten van Brussel Deze Week (te financieren via basisallocatie 12.01). De resultaten van deze onderzoeken moeten toelaten om de mediapartners duidelijk te positioneren, om hun producten te verbeteren en op elkaar af te stemmen en dit, zowel in het licht van het Communicatiehuis als met het oog op een intensere samenwerking als mediaplatform van de Vlaamse Gemeenschap.

In 2007 wil de minister immers de samenwerking tussen de drie partners Brussel Deze Week, TV-Brussel en fmbrussel verder intensifiëren, onder meer door de verdere ontwikkeling van de gemeenschappelijke nieuwssite brusselnieuws.be. Een crossmediale en meer proactieve aanpak moet de partners aanzetten om de nieuwsgaring op een meer volledige, meer geïntegreerde en complementaire wijze in te vullen.

De fysieke nabijheid van de drie mediapartners in het Flageygebouw heeft reeds geleid tot een logistieke, technische én inhoudelijke samenwerking. In 2007 wil de minister met de mediapartners overleggen hoe deze samenwerking nog verder kan worden uitgebouwd op inhoudelijk, zakelijk en structureel vlak.

De drie mediapartners worden structureel gefinancierd en staan ad nominatum ingeschreven:

¹ De minister verwijst naar de grafiek (zie bijlage bij dit verslag) van de dotatie aan de VGC. De financiering lijkt stabiel, maar het is anders in realiteit. Begin deze legislatuur heeft het College van de VGC drie vragen gesteld om financiële ruimte te creëren voor de VGC. De eerste betrof het zorgen voor een nieuwe periode voor financiering vanuit de Vlaamse Gemeenschap voor de gemeenschapsinfrastructuur. Door de overheveling van de gemeenschapsinfrastructuur viel de 10-jarige termijn van ondersteuning weg. De Vlaamse Gemeenschap heeft daarop beslist om opnieuw recurrent 1.116.000 euro toe te kennen aan de VGC voor de ondersteuning van gemeenschapsinfrastructuur.

De tweede vraag betrof hulp bij de ondersteuning van de KVS. De Vlaamse Gemeenschap heeft de financiering van de KVS binnen de VGC mogelijk gemaakt: de VGC ontvangt daarvoor 300.000 euro recurrent. Dit zit niet vervat in deze dotatie (grafiek).

Ten derde: door het overnemen van financiële engagementen uit het verleden voor een lange periode inzake het betalen van de erfpacht van het Monnaie House heeft de Vlaamse Gemeenschap opnieuw ruimte gecreëerd voor de VGC. Driemaal heeft de Vlaamse Gemeenschap dus extra middelen gerealiseerd waardoor de VGC de laatste jaren en in 2007 meer financiële ruimte heeft gekregen en krijgt.

- basisallocatie 33.01 TV-Brussel: 1.600.000 euro;
- basisallocatie 33.06 Brussel Deze Week: 2.558.000 euro;
- basisallocatie 33.07 fmbrussel: 1.699.000 euro.

Het Nederlands in Brussel

De Nederlandstalige context is een uitzonderlijk belangrijke voorwaarde voor het welslagen van het merendeel van de Vlaamse maatregelen en initiatieven in Brussel. Ook hier noopt de groeiende doelgroep van anderstalige Brusselaars tot specifieke aandacht vanwege de overheid, tot bijkomende beleidsmaatregelen en tot extra inspanningen op het terrein. Het belang hiervan kan nauwelijks overschat worden. Op termijn zal het gebruik van het Nederlands immers het voornaamste zichtbare bindmiddel zijn tussen een deel van de Brusselse bevolking en tussen deze Brusselaars enerzijds en de rest van Vlaanderen. Het beleid moet er dan ook op gericht zijn om de twee- en meertaligheid (waar het Nederlands deel van uitmaakt) in de Vlaamse hoofdstad te promoten en mee te realiseren.

Een kwantitatief waarneembare groei van doorleefde twee- en meertaligheid kan een graadmeter zijn voor het succes van het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie in en voor Brussel. De partners en instrumenten die vorm geven aan zijn taalbeleid zijn het Huis van het Nederlands en het Steunpunt Taalwetwijzer.

Wat betreft het Huis van het Nederlands, wordt een meerpartijenovereenkomst tussen de Vlaamse overheid, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en het Huis van het Nederlands opgesteld. Hierbij wordt de opdeling in de drie zogeheten pijlers verlaten, en wordt gestreefd naar een meer integrale benadering van het Huis, in de opdrachtschrijving en in de financiering.

Het Huis van het Nederlands heeft in 2006 zijn tweede volwaardige werkjaar afgerond. Wat de taalpromotionele opdracht betreft, werden in 2006 verschillende initiatieven en sensibiliseringsacties opgestart en uitgebouwd, zoals:

- Het project ‘Nederlands in de winkelstraten’, dat in 2006 werd uitgebreid naar de 19 gemeenten en dat zeker in 2007 zal worden voortgezet.

- Ook de speerpuntactie rond de tweetaligheid in de Brusselse ziekenhuizen wordt verder uitgebreid. In 2006 waren er cursussen voor het personeel van de spoeddiensten van vijf Brusselse ziekenhuizen. In het najaar van 2006 en in 2007 zal dit project worden uitgebreid naar de andere Brusselse ziekenhuizen met een spoeddienst. Het project behelst ook hier acties op niveau van het ziekenhuisbeleid, het uitwerken van taalbeleidsplannen, acties op de werkvloer met een mix van taallessen en taalstimulerende initiatieven.

- Nieuw sinds 2006 is het samenwerkingsproject van het Huis van het Nederlands met een aantal Brusselse allochtone verenigingen. In de tweede helft van 2006 en in 2007 wordt in de deelnemende verenigingen gestart met korte ‘oriëntatiemodules Nederlands’ en met conversatietafels.

- Het project ‘School en Ouders’ krijgt vanaf 2006 dankzij Vlaams-Brusselse middelen een extra stimulans. In dit in 2004 opgestarte project worden anderstalige ouders met kinderen in het Nederlandstalig onderwijs gestimuleerd om zelf Nederlands te leren. Met de Vlaams-Brusselse middelen wordt voorzien in sensibiliseringsacties.

De Dag van de NT2-cursist (met de naam ‘Bijt in Brussel’) op 8 maart 2007 kadert in een ruimer pilootproject taalgebruikskansen dat door het Huis van het Nederlands wordt opgestart met enkele Vlaamse gemeenschapscentra in Brussel. Bedoeling is om die dag kennis te maken met de sportieve of socio-culturele activiteiten van Nederlandstalige voorzieningen en organisaties, die ook heel wat taal oefenkansen bieden.

Op infrastructureel vlak zal het gebouwencomplex verder gerenoveerd worden tot hét trefpunt voor al wie meer wil weten over “Nederlands (leren) in Brussel”. Ook de diensten voor de cursist worden verder uitgebouwd. Zo werden er in 2006 tv-monitoren geplaatst waarop TV-Brussel kan worden bekeken, zodat de cursisten hiermee kennis maken. Dankzij de ondertiteling in het Frans en het Engels is dit een drempelverlagend en nuttig medium om de Nederlandse taal ook na de cursus te horen en te oefenen. In 2007 zal in de achterbouw van het gebouwencomplex een occasionele kinderdagopvang voor kinderen van cursisten ingericht worden. De Vlaamse overheid zal hiervoor met vzw Elmer een erfpachtovereenkomst afsluiten.

De medefinanciering van de werking van het Huis van het Nederlands is voorzien op basisallocatie 33.05. In 2006 werd deze structurele financiële inbreng verhoogd met 100.000 euro. In 2007 bedraagt de subsidie 373.000 euro.

De verbouwingswerken en de beheerskosten verbonden aan het gebouwencomplex in de Philippe de Champagnestraat worden gefinancierd via het Vlaams Brusselfonds.

Een ander instrument voor het taalbeleid is het Steunpunt Taalwetwijzer. Sinds de heropstart van het steunpunt op 17 oktober 2005 werden 227 dossiers geopend. De constante aanbreng van vragen bij de Taalwetwijzer wijst erop dat het steunpunt voldoet aan een maatschappelijke behoefte. De lopende promotiecampagne, die wordt voortgezet in het voorjaar 2007, zal dit cijfer nog wat hoger moeten stuwten. Voor deze campagne over de Taalwetwijzer, via advertenties, folders, affiches en banners, wordt zowat 125.000 euro uitgetrokken op basisallocatie 12.02.

Diversiteit

Een rode draad doorheen het Vlaamse beleid in Brussel, is de aandacht voor interculturaliteit. De campagne 'Vlamingen, partners in Brussel' en de werking van het Huis van het Nederlands zijn hier expliciete voorbeelden van. De uitvoering van het diversiteitsbeleid wordt ook opgenomen in de convenanten met de andere structureel gesubsidieerde organisaties. Zo stelt stadsradiombrussel hele programmablokken ter beschikking van allochtone organisaties. In 2006 zette de minister ook een campagne op om TV-Brussel te promoten bij anderstalige kijkers (kostprijs 107.000 euro via b.a. 12.02). Die zender kan immers via teletekst in het Frans en het Engels worden bekeken. Ook 'Agenda' van Brussel Deze Week verschijnt in drie talen en richt zich zo tot anderstaligen.

Daarnaast heeft de minister ook een aantal meer punctuele initiatieven ontplooid, zoals de interculturele ontmoetingsdag in het Vlaams Parlement op 3 juni 2006.

De minister wil ook een stevige interculturele impuls realiseren, door de uitbouw van het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis in Brussel, dat kadert binnen een culturele samenwerkingsovereenkomst met het Koninkrijk Marokko. Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis heeft tot doel de individuele burgers en de (socio-)culturele verenigingen, in Brussel en in de rest van Vlaanderen, aan te moedigen om zich te verdiepen in elkaars culturen en om zich cultureel

te ontplooien en te uiten. Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis richt zich expliciet tot een breed en gediversifieerd doelpubliek.

Het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis is gehuisvest in de voormalige variétézaal La Gaité en zal een complementaire rol vervullen ten aanzien van het Nederlandstalige cultuurnetwerk in hartje Brussel, zoals het naburige Vlaams-Nederlands Huis de Buren en het toekomstige Vlaams Communicatiehuis Brussel.

In 2006 werden de beheersmatige en financiële modaliteiten van de overheidsbijdragen verder onderhandeld. De huurovereenkomst werd gesloten en een juridische structuur wordt opgericht met vertegenwoordiging van beide overheden in de bestuursorganen.

In 2007 zal de projectcoördinator, aangesteld door de Vlaamse Gemeenschap in overleg met de Marokkaanse overheid, de regie voeren over de werkzaamheden ter voorbereiding van de opening van het Culturenhuis: het gebouw wordt opgeknapt en ingericht, en ook de inhoudelijk-artistieke werking wordt grondig voorbereid. Midden 2007 start het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis zijn publieksactiviteiten.

Vanaf 2007 voorziet de Vlaamse Gemeenschap 700.000 euro werkingsmiddelen via het programma Cultuur. Daarnaast heeft de Vlaamse Gemeenschap zich geëngageerd om enkele specifieke opstartkosten integraal te financieren, waaronder de projectcoördinatie en inrichting (via het Vlaams Brusselfonds, begrotingsjaar 2007).

Voor de realisatie van zijn intercultureel Brusselbeleid, zet de minister ook de subsidiepot Vlaamse projecten voor Brussel (b.a. 33.03) in. Het gericht en persoonlijk aanspreken van enkele belanghebbende organisaties heeft geleid tot een aantal concrete realisaties, zoals:

- Studio Globo, en het diversiteitsatelier Wonen op het dak, voor leerlingen en leerkrachten.
- Het project 'Leertrajecten voor studentleerkrachten' van De Wereldschool.
- De vzw Radio Toekomst en het project 'Een stem geven aan Vlaamse initiatieven'.
- Aan de vzw Het Beschrijf kent de minister een impulssubsidie toe voor een vernieuwende doelgroepencommunicatie op maat.

- Citizenne/Vormingplus.Brussel ontwikkelt voor 2007-2008 het project ‘Rendez-Vous met Vlaanderen’ over het historische, economische, culturele gegeven ‘Vlaanderen’. De ervaring leert immers dat kennis over Vlaanderen de allochtone gemeenschappen sneller stappen doet zetten naar de Brusselse Vlaamse Gemeenschap: van onbekend en onbemind naar bekend en bemind.
- Tot slot vermeldt de minister nog twee grote tentoonstellingsprojecten, die gekenmerkt worden door een uitstekende en zeer planmatige doelgroepencommunicatie ten aanzien van de allochtone bevolking: de tentoonstellingen, ‘Palmentuinen in zuidelijk Marokko - Culturele ontmoetingen’ en ‘Goden, een handleiding’, over de religieuze beleving.

Voor 2007 zal de minister onderzoeken op welke manier een meer structurele financiële ondersteuning kan georganiseerd worden met organisaties die reeds een projectsubsidie kregen voor intercultureel samenwerken.

Impulsen op het beleidsdomein onderwijs: Brussel studentenstad

Met de Brusselmiddelen voert de minister ook een impulsbeleid en een flankerend beleid voor zowat alle gemeenschapsbevoegdheden, zoals Onderwijs, Cultuur, Welzijn en Gezondheid, Jeugd en Sport. De minister wil in dit kader specifieke, vernieuwende en experimentele projecten opstarten en ondersteunen die op korte termijn door het reguliere gemeenschapsbeleid overgenomen kunnen worden of die het reguliere gemeenschapsbeleid versterken.

Al acht jaar werken alle Vlaamse hogescholen en universiteiten in Brussel samen om via de vzw Quartier Latin een Vlaams studentenbeleid uit te tekenen. Wat ooit begon als een gemeenschappelijke huisvestingsdienst, is ondertussen uitgegroeid tot een veelzijdige organisatie die het kruispunt vormt tussen de student en de studenten(hoofd)stad Brussel. Naast haar kerntaak om in Brussel degelijke en betaalbare studentenhuysvesting aan te bieden, organiseert Quartier Latin ondertussen verschillende sociaal-culturele evenementen.

De financiering van de werking van deze organisatie en van de door haar gerealiseerde projecten gebeurt via basisallocatie 33.08, waar 145.000 euro is ingeschreven en via het Vlaams Brusselfonds.

Het contingent aan studentenkamers in handen van Quartier Latin omvat momenteel vierduizend kamers – waarvan 376 in eigen beheer – en 25 flats voor pas-afgestudeerden. Dit contingent wordt nu geconsolideerd. Eind dit jaar opent het gebouwencomplex in de Lakenstraat/Spaarstraat, met 34 units, haar deuren. In 2003 werd voor de verwerving en inrichting ervan 1.000.000 euro toegekend aan Quartier Latin via het Vlaams Brusselfonds.

In 2004 werd via het Vlaams Brusselfonds een budget van 100.000 euro toegekend voor de projectontwikkeling van een internationaal studentencentrum. In september 2006 opende dit Brussels International Students Centre haar deuren, en deden de eerste vijftien buitenlandse hun intrede. Het prachtig gerenoveerde historische gebouw huis voorziet in een dringende nood voor korte, betaalbare verblijven te Brussel voor internationale (Erasmus)studenten die voor korte- tot middellange termijn in Brussel studeren aan een van de partnerinstellingen van Quartier Latin.

De internationale diensten van de partnerinstellingen en van Quartier Latin zullen in 2007 en de komende jaren een belangrijker rol gaan spelen als hét contactpunt tussen de internationale student en Brussel Studentenstad. In het voorjaar van 2007 zal een publieksevenement deze nieuwe accommodatie en dienstverlening in de verf zetten.

In het kader van de zogenaamde uitstroompolitiek van de Vlaamse Overheid, ontwikkelde Quartier Latin het project ‘Flats voor pas-afgestudeerden’. In 2004 werd hiervoor via het Vlaams Brusselfonds 65.000 euro toegekend. Het project kende ook in 2006 succes. De vraag is duidelijk veel groter dan het aanbod en daarom worden er vanaf de herfst van 2006 naast de 22 reeds verhuurde flats, nog tien bijkomende appartementen geopend in hartje Brussel, aan de Dansaertstraat 123. In 2007 wordt bekeken hoe dit huisvestingsbeleid verder kan evolueren en worden uitgebreid naar een woongelegenheid voor knelpuntberoepen.

In 2006 werden onder de slogan ‘In Brussel kan je wonderen doen’ vijf happenings georganiseerd voor afstuderenden in knelpuntberoepen, met name leerkrachten, welzijnswerkers en verpleegkundigen. Op die happenings werd Brussel als een werkstad vol uitdagingen gepromoot.

Op basis van een positieve evaluatie van de studenten en van de deelnemende scholen (Erasmushogeschool en EHSAL) werd besloten in het voorjaar 2007 één

grote ‘dag voor de afstuderenden’ te organiseren als pendant voor de ‘dag voor de student’ in het najaar. Onthaal en Promotie Brussel en Quartier Latin zetten mee hun schouders onder het project. De doelgroepen blijven dezelfde, de succesformule waarbij getuigen hun persoonlijk verhaal vertellen aan kleine groepjes leerlingen blijft eveneens behouden, maar het concept wordt verruimd tot een brede kennismaking met Brussel als werk-, woon- en uitgaansstad.

Het initiatief ‘Bijna Gratis Openbaar Vervoer’ werd recent in deze commissie uitgebreid toegelicht en besproken naar aanleiding van de moeilijkheden bij de verdeling van de abonnementen. Net zoals het jaar voordien werd voor het academiejaar 2006-2007 het systeem toegepast waarbij een abonnement aan 7000 studenten werd aangeboden aan de prijs van 25 euro. Quartier Latin communiceert haar werking voor wat betreft mobiliteit onder de slogan ‘Verover Brussel’, wat duidt op het feit dat Quartier Latin studenten wil aanzetten om de stad Brussel te ontdekken en dit in de eerste plaats te doen door gebruik te maken van het openbaar vervoer. De actie zal nog éénmaal worden herhaald voor het academiejaar 2007-2008. Op het Vlaams Brusselfonds zal daarvoor – zoals in 2005 en in 2006 – een bedrag van 1.063.200 euro worden voorzien.

Rekening houdend met een studentenbijdrage van 25 euro kunnen voor het voorziene subsidiebedrag maximaal 7.000 studenten deelnemen aan de actie. De minister overweegt daarom om het remgeld te verhogen tot 35 à 40 euro, om zo meer abonnementen te kunnen aanbieden. Zo zou hierdoor het aanbod voor 2de-zitters verhoogd worden. De inzet van de abonnementen kan tenslotte op die manier ook geoptimaliseerd worden, vermits de kleine gebruikers (17 percent van de studenten) zich dan vermoedelijk geen abonnement meer zouden verschaffen.

Vanaf het academiejaar 2008-2009 zou het Hoofdstedelijke Gewest dit systeem veralgemenen voor alle studenten van de Brusselse hogescholen en universiteiten, in het kader van de politiek van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest inzake de preferentiële tarieven.

Met instellingen zoals EHSAL, Hogeschool Sint Lukas Brussel, W&K, KUB, VUB en Erasmushogeschool heeft Brussel onmiskenbaar een kwalitatief hoogstaand aanbod op het vlak van hoger onderwijs.

De minister is ervan overtuigd dat de kwaliteit en de uitstraling van dit aanbod nog kan toenemen indien

deze instellingen op een intense en structurele wijze een samenwerking met elkaar zouden aangaan. Dit zou de vorm kunnen aannemen van een koepelstructuur en een samenwerkingsplatform, waarbij ze gezamenlijk optreden en samen verder bouwen aan Brussel als Vlaamse studentenstad.

Rond de volgende taakpaketten kunnen afspraken gemaakt worden:

- het rationaliseren van het lessenpakket, waarbij de complementariteit van de onderwijsinstellingen wordt opgedreven;
- het optimaliseren van studentenvoorzieningen, waarbij de partnerinstellingen hun studentenvoorzieningen zo optimaal mogelijk ter beschikking te stellen van het globale studentencontingent;
- de creatie van een collectieve internationale opstelling, waarbij de partnerinstellingen samenwerken voor de opvang van en het aanbod ten aanzien van buitenlandse studenten (bijvoorbeeld Erasmusprogramma);
- het optimaliseren van onderwijsinfrastructuur, waarbij de partnerinstellingen samenwerken voor de optimalisering van de infrastructuur;
- het gemeenschappelijke optreden in Brussel-Hoofdstad, ten aanzien van de politieke overheden en van de andere maatschappelijke actoren.

Samen met de Vlaamse minister bevoegd voor Onderwijs wil de minister de nodige stappen zetten om tot deze intensieve samenwerking te komen, zonder dat het pedagogisch project van de instellingen eronder mag lijden.

Impulsen op het beleidsdomein Cultuur

Ook aan het beleidsdomein Cultuur geeft de minister in 2007 via het Brusselbeleid stevige impulsen en dit zowel met middelen van de Vlaamse projecten voor Brussel (b.a. 33.03) als met middelen van het Vlaams Brusselfonds (b.a. 99.11).

De minister vermeldt hier vijf initiatieven:

- Theater Arte heeft als doelstelling een Vlaams cultureel en educatief aanbod in Brussel te verzorgen dat complementair is aan de bestaande initiatieven en dat toegankelijk is voor een groot publiek. Tijdens het eerste seizoen (2005-2006) werd met wisselend succes hoofdzakelijk de receptieve functie

ingevuld. Vanaf het seizoen 2006-2007 wordt een eigen artistieke richting ingeslagen: het brengen van kleinschalige musicals. Aansluitend hierbij wil Arte musical-, cabaret- en muziektheaterproducties programmeren van derden, om zo te komen tot een rijk en volwaardig seizoenaanbod voor dit genre in Brussel. Voor de opstart van deze werking verleende de minister twee impulssubsidies: één van 100.000 euro voor het eerste werkingsjaar en één van 85.000 euro voor het seizoen 2006-2007. In de loop van 2007 zal de minister in het kader van het bevoegdheidsdomein Cultuur bekijken hoe deze werking eventueel structureel kan worden verankerd.

- De Erasmushogeschool organiseert een unieke, maar erg kapitaalsintensieve musicalopleiding in Vlaanderen. De opleiding behelst immers ook een aantal optredens om de studenten te confronteren met de realiteit van een musicalopvoering. Vanaf 2008 wordt deze musicalopleiding gedragen via het nieuwe financieringsdecreet van de hogescholen. In afwachting daarvan heeft de minister besloten een impulssubsidie te verlenen voor de opvoering van de musicalproducties gedurende de academiejaren 2005-2006 en 2006-2007.
- Vzw Pantalone ontvangt vanuit het Kunstendecreet voor de tweejarige periode 2007-2008 een jaarlijkse subsidie van 250.000 euro voor de werking als muziektheaterorganisatie met een internationale uitstraling. De andere inhoudelijke pijler van vzw Pantalone – namelijk de ontplooiing van een Kinderkunstenhuis naar Scandinavisch model op het Martelaarsplein – wordt de volgende twee jaar via een impulssubsidie vanuit zijn bevoegdheidsdomein Brussel verzekerd. Voor het jaar 2006 wordt een bedrag van 60.000 euro verleend, voor het jaar 2007 een bedrag van 100.000 euro. Op basis van de resultaten die de komende periode worden geboekt, zal worden bekeken in hoeverre de werking van dat Kinderkunstenhuis binnen de structurele subsidie vanuit het Kunsten-decreet vanaf 2008 kan worden gedragen.
- In 2003 kwam Het Beschrijf met de Franstalige literaire vereniging Entrez Lire overeen een internationaal georiënteerd literatuurhuis op te richten, waarbij de twee grote gemeenschappen samenwerken (co-communautaire dimensie). De naam Passa Porta maakt duidelijk dat het om een open, warm en uitnodigend literatuurhuis gaat, met een duidelijke internationale oriëntatie. In de

periode 2003-2005 werd vanuit het bevoegdheidsdomein Brussel een jaarlijkse impulssubsidie van 17.500 euro verleend aan Passa Porta. De Franse Gemeenschap legde een gelijkaardig bedrag op tafel. Vanaf 1 januari 2008 wenst Passa Porta erkend te worden als werkplaats binnen het Kunstendecreet. In afwachting daarvan zal de minister voor het komende seizoen 2006-2007 een laatste impulssubsidie van 25.000 euro aan Passa Porta verlenen, hoofdzakelijk gericht op de promotie en communicatie van de werking van dit literatuurhuis bij het grote publiek, ook in Vlaanderen.

- De Brusselse Werkplaats Podiumkunsten is ontstaan uit een samenwerkingsverband tussen Rosas, P.A.R.T.S en het Kaaitheater met als doel een draaischijf te zijn voor de hybride en internationaal samengestelde schare jonge, talentvolle podiumkunstenaren – vooral dansers en choreografen – die in Brussel verblijven of die er door aangetrokken worden. Uit die brede groep zal de werkplaats een selectie maken waaraan een aantal basisfaciliteiten wordt geboden.

De werkplaats neemt een bemiddelende positie in tegenover nationale en internationale partners. Het moet een ontmoetingsplek zijn waar de jonge Brusselse podiumkunstenaren een thuis vinden en van waaruit zij zich binnen nationale en internationale netwerken kunnen bewegen. Het startbudget wil de minister via het Vlaams Brusselfonds financieren. Voor 2008 moet dit project hoe dan ook in het Kunstendecreet passen.

De volgende jaren van deze legislatuur wil de minister voor Brussel ook het landschap op het vlak van cultuurinfrastructuur vervolledigen. Vrijwel alle kunstengenes en cultuurdisciplines hebben langzaam maar zeker hun (indicatieve) plaats en positie ingenomen binnen Brussel.

Zijn bekommernis blijft voor een plek waar ruimte moet zijn voor dié cultuuruitingen die niet binnen het klassieke canon vallen. De kleine theaterzaal tegenover de KVS – Theater Arte – zou perfect die rol van cultureel centrum op zich kunnen nemen.

Vanuit dezelfde bekommernis heeft de minister zich geëngageerd om vanaf 2007 de Dolle Mol opnieuw tot leven te wekken tot een autonome plek voor de individuele kunstenaar, een vrijplaats waar mensen kunnen samenkomen om er te werken rond verschillende maatschappelijke en culturele thema's, of

gewoon om elkaar te ontmoeten. Vrijwillig en autonoom, in complete onafhankelijkheid, maar waar wel gestreefd wordt naar een duurzaam contact met de buurt en naar een productieve interactie met verschillende locale of regionale politieke, sociale of culturele werkgroepen en organisaties. Indien Theater Arte en De Dolle Mol als laatste schakels binnen het netwerk kunnen gevoegd worden, kan men spreken van een optimale infrastructurele inplanting van de Vlaamse creatieve actoren binnen Brussel.

In 2001 werden bibliotheken en cultuurcentra geïntegreerd in een nieuw decreet op het lokaal cultuurbeleid. De dynamiek als gevolg van dit nieuwe decreet is ook vandaag duidelijk zichtbaar in het gebied Brussel-Hoofdstad. Twaalf gemeenten hebben een goedgekeurde aanvraag om in te stappen in dit decreet lokaal cultuurbeleid. Daarnaast beschikt ook VGC over een goedgekeurd aanvraagdossier. Van die 12 gemeenten (plus de VGC) beschikken er momenteel 10 plus de VGC over een gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinator. In het tweetalige gebied Brussels-hoofdstad wordt verder in 15 van de 19 gemeenten een Nederlandstalige bibliotheekvoorziening gerealiseerd. Deze cijfers maken duidelijk dat het decreet op het terrein heel wat in beweging heeft gezet. Maar omdat een aantal beleids- en rapporteringsinstrumenten uit dit decreet de gemeenten een te grote administratieve druk bezorgden, trad op 1 januari 2006 een decreetswijziging in werking die de planlast van de gemeenten verminderde. Er wordt voortaan vertrokken van één geïntegreerd cultuurbeleidsplan, dat zowel het algemene cultuurbeleid als de bibliotheek en het cultuurcentrum omvat. Ook een aantal uitvoeringsmodaliteiten wordt in dit licht herwerkt.

In het kader van dit cultuurbeleid in Brussel houdt de minister verder ten volle rekening met de beleidsbepalende regierol die de VGC heeft binnen dit vastgestelde kader van het lokaal cultuurbeleid.

Impulsen op de beleidsdomeinen gezondheid en welzijn

In overleg met de functioneel bevoegde Vlaams minister en het VGC-collegelid, wil de minister in Brussel een inhaalbeweging realiseren op de domeinen welzijn en gezondheid. Via het Vlaams Brusselfonds wordt ook in 2007 fors geïnvesteerd in de uitbouw van het Nederlandstalige zorgaanbod te Brussel, met bijzondere aandacht voor de vergrijzing. De minister belicht hier twee toonaangevende pilootprojecten die in 2007 ten volle worden ontwikkeld: de Woonzorgzones en het Zorgnet.

In juli 2006 werd een projectcoördinator aangesteld die momenteel, in samenspraak met het Seniorencentrum en de actoren op het terrein, de eerste 'woonzorgzones' uittekent en zal realiseren. Een 'woonzorgzone' is een gewoon woongebied waar ook senioren of personen met een functiebeperking optimaal kunnen leven, dankzij levensloopbestendige woningen – eventueel in de nabijheid van zorgvoorzieningen – en dankzij een goed gecoördineerd netwerk van zorg- en dienstverlening.

Rekening houdend met de behoeften van de Nederlandstalige senioren, werden een aantal prioritaire gebieden voor de 'woonzorgzones' aangeduid: het gebied Noord-Brussel (gaande van St-Agatha-Berchem/Ganshoren/Jette over Neder-Over-Heembeek/Haren/Laken tot Schaarbeek/Sint-Joost) en het gebied Anderlecht. Na het toetsen van het ideale woonzorgmodel met de concrete mogelijkheden (op het vlak van stedenbouw, financiering, partners,...) zal de projectcoördinator tegen midden 2007 een lijst met concrete, relevante projecten en projectlocaties voorleggen om de Woonzorgzones te realiseren. Vervolgens kan gestart worden met de ontwikkeling en operationalisering van de geselecteerde projecten.

Voor de realisatie van de woonzorgzones stelt de minister deze legislatuur 8.000.000 euro beschikbaar vanuit het Vlaams Brusselfonds, waarvan 2.300.000 euro in 2007. Deze middelen zullen aangevuld worden met VIPA-middelen.

De bijdrage in de aankoop van het pand Aksent in de Brabantwijk – voor een bedrag van 225.000 euro – met middelen van het Vlaams Brusselfonds 2005 moet in dit verband gezien worden.

Ook de bijdrage die de minister in 2005 (42.685 euro) en 2006 realiseerde voor de experimentele fase van het pilootproject 'Sociaal Lokaal Ganshoren' voor de ontwikkeling van het Lokaal Sociaal Beleid in Brussel, kadert in het Woonzorgzoneproject. Het doel van het Lokaal Sociaal Beleid is te komen tot een geïntegreerd welzijnsbeleid, door de dienstverlening te stroomlijnen en de toegankelijkheid te verbeteren. Om de toepassing van het decreet op het Lokaal Sociaal Beleid voor te bereiden en af te tasten, werden in maart 2005 drie experimenten opgestart, waarvan één (in Ganshoren, project voor senioren) gefinancierd via het Vlaams Brusselfonds.

Met het oog op een reguliere inbedding van het lokaal sociaal beleid op het niveau van de VGC, de

Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad (BWR) en andere organisaties, werd de experimentele fase een laatste maal verlengd tot medio 2007. De minister heeft voor de ontwikkeling van het pilootproject Lokaal Sociaal Beleid in Ganshoren een bedrag van 29.770 euro verleend via het Vlaams Brusselfonds aan de vzw Brusselse Welzijns- en gezondheidsRaad, voor de periode mei 2006-2007, en dit om de functies van de zonecoördinator Sociaal Lokaal Ganshoren, de Gezondheidscoördinator en de Woonzorgplanner onderling te kunnen versterken.

Het project Zorgnet, opgestart in juni 2006, bouwt een zorgnetwerk uit waarbij de Nederlandstalige patiënt gedurende zijn volledige ziekteverloop kan worden behandeld in het Nederlands. De huisarts vervult hierbij een spilfunctie verwijst door naar een circuit van Nederlandskundige specialisten die in aanmerking komen voor een bepaalde verzorging (in geval van bv. knieprothese, diabetes, zwangerschap enz.). In 2006 wordt het eerste zorgpad (knie- en heupprothese) opgestart en worden de twee volgende zorgpaden voorbereid die in 2007 zullen geoperationaliseerd worden.

Bij het uitbouwen van dit zorgnetwerk, vergaart Zorgnet de gegevens van de zorgverleners 2de en 3de lijn, die vervolgens worden opgenomen in één databank met alle Nederlandskundige zorgverleners in Brussel. De 1ste lijnsgegevens van deze databank werden reeds verzameld door de – eveneens gesubsidieerde – organisatie Pro Medicis. De databank wordt begin 2007 ontsloten voor het publiek, om zo de toegang tot de Nederlandskundige zorg in Brussel te verbeteren. Met de steun van de bevoegde minister, wordt het Zorgnet in 2007 ook uitgebreid tot de Vlaamse Rand.

Ook in 2007 wordt voor de werking van Zorgnet 150.000 euro voorzien op het Vlaams Brusselfonds. Op termijn dient Zorgnet inhoudelijk en financieel ingebed te worden binnen het reguliere Vlaamse gezondheidsbeleid.

Het Zorgnet en de woonzorgzones kaderen in het Masterplan dat begin 2007 zal worden voorgesteld door de ‘Gezondheidscoördinator voor Brussel’. Met middelen van het Vlaams Brusselfonds 2005 – het gaat om 63.000 euro – heeft de minister in februari 2006 deze coördinator aangesteld om het – erg versnipperde – Nederlandstalige gezondheidsaanbod beter af te stemmen en toegankelijk te maken, de noden en hiaten in het gezondheidsveld te onderzoeken, om de netwerkvorming tussen zorgverleners te

stimuleren en de opstartende samenwerkingsinitiatieven te begeleiden.

Het masterplan, dat wordt verwacht begin 2007, is een noodzakelijk instrument voor de uitbouw van een geïntegreerd Vlaams welzijns- en gezondheidsbeleid in Brussel.

Pro Medicis Brussel heeft tot doel de tweetaligheid (Nederlands/Frans) van het medisch, verpleegkundig en paramedisch zorgaanbod in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad te bevorderen. De organisatie onderneemt daartoe sinds 1999 sensibiliseringsacties aan Brusselse en Vlaamse universiteiten, begeleidt jonge Nederlandstalige stagiairs in Brusselse ziekenhuizen, legt contacten met Quartier Latin, enz.

Sinds 2005 werd de opdracht van Pro Medicis uitgebreid met het aanleggen en updaten van een gegevensbank van Nederlandskundige eerstelijnszorgverleners werkzaam in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Tijdens de komende weken worden de praktische modaliteiten van de ontsluiting van de ‘Gegevensbank Nederlandskundige eerste lijnsgezondheidszorg Brussel’, voorzien voor voorjaar 2007, verder uitgeklaard tussen Pro Medicis, BWR en Zorgnet. Daarna kan het gegevensbestand voor de zorgverleners en het brede publiek worden ontsloten.

Voor de periode april-december 2006 werd een overheidsfinanciering van Pro Medicis ten bedrage van 170.000 euro als volgt verdeeld: Vlaamse Gemeenschap: 80 percent en Vlaamse Gemeenschapscommissie: 20 percent. Voor de werkingsjaren 2007 en 2008 zal een globale subsidie van telkens max. 230.000 euro worden verleend, waarbij wordt gestreefd naar een gelijkwaardige financiering door beide betrokken overheden.

Impulsen op het beleidsdomein sport

Sportinfrastructuur is een belangrijk instrument voor het voeren van een doeltreffend sportbeleid. In Brussel is hieraan in elk geval een groot tekort, meer nog dan in de andere regio's in Vlaanderen. De actuele tekorten maken duidelijk dat de lokale besturen, die eigenlijk verantwoordelijk zijn voor sportinfrastructuur, met uitzondering dan van topsport, vaak andere prioriteiten leggen. Als Vlaams minister van Sport ontwikkelde de minister daarom een instrument dat de diverse overheden aanmoedigt tot samenwerking, en dat de nieuwbouw of renovatie van sportinfra-

structuur een enorme impuls zal geven: het Vlaams Sportinfrastructuurplan.

Door een partnerschap met de lokale besturen – en door middel van de methode van de alternatieve financiering – wordt in de loop van de volgende jaren (2007-2011) de nood aan sportinfrastructuur voor liefst 35 percent weggewerkt. Alles samen goed voor een investeringsbedrag van in totaal 225 miljoen euro. Meteen de grootste investering ooit inzake sportinfrastructuur in Vlaanderen. Hiervan zal minimaal 6 percent of ca. 13,5 miljoen euro naar Brussel gaan.

Naast de inhaaloperatie voor sportinfrastructuur heeft de minister ook een nieuw decreet klaarliggen op het lokaal sportbeleid, waarin de minister 10 miljoen euro meer voorziet voor het lokale sportgebeuren. Voor de VGC in Brussel betekent dit een surplus van liefst 747.374 euro.

De toelage in 2005 was 50.384 euro terwijl VGC bij toepassing van het nieuwe decreet in 2008 800.000 euro ontvangt. Een stijging dus met ruim 1400 percent ten opzichte van 2005.

‘Kort op de bal’ is een integraal jeugd- en sportproject voor 6 tot 18 jarigen met voetbaltalent die door een cumul van factoren (o.a sociaal-economisch, etnisch-cultureel, leerachterstand...) nood hebben aan een breed ondersteuningspakket. Voetbalclubs spelen in dit project een cruciale rol en worden ondersteund om hun maatschappelijk engagement op te nemen. Het project omvat vier delen: een sportief, een educatief, een tewerkstellings- en een infrastructuurdeel. Bedoeling van de actie is kwetsbare jongeren en hun ouders via sport en door een degelijke randbegeleiding op het vlak van hun schoolwerk, kansen te geven om sterker te staan in de maatschappij.

In 2006 werden de verdere lijnen van het project ‘Kort op de bal’ voor Brussel uitgewerkt. De organisatie Jeugd en stad zal de opstart van het project faciliteren, zodat het op termijn eventueel kan overgaan naar een afzonderlijke vzw. Zeven clubs en vier scholen uit het Brusselse zullen aan het project deelnemen. Op die manier kunnen zo’n 1500 jongeren worden opgevangen. Het project ‘Kort op de bal’ zal, na het voorbereidende jaar 2006, in 2007 echt op het spoor worden gezet.

Impulsen op het beleidsdomein jeugd

In het kader van het decreet van 14 februari 2003 rond jeugd- en jeugdwerkbeleid, werd ook in 2006 6 percent of 1.023.240 euro voorbehouden voor de

uitvoering van het jeugdwerkbeleidsplan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

In 2006 ging voor de VGC een nieuwe beleidsplanperiode in en werd het jeugdwerkbeleidsplan 2006-2010 voor subsidiëring aanvaard. Het is de bedoeling dat, via het dit jaar nog goed te keuren wijzigingsdecreet, ook de Vlaamse Gemeenschapscommissie vanaf 2008 de mogelijkheid geboden wordt om in te spelen op de jeugdwerkprioriteit ‘jeugdwerkinfrastructuur’. Een zesde van hun budget zal hiervoor worden voorbehouden.

Het wijzigingsdecreet en de vooropgestelde bijhorende uitvoeringsbesluiten van het decreet Gemeentelijk Jeugdbeleid blijven voorzien dat het jeugdwerk in die gemeentes waar het gemeentebestuur verzaakt aan de opmaak van een jeugdbeleidsplan, toch zelf een jeugdwerkbeleidsplan kan indienen, zij het voor 80 percent van de voorziene middelen.

Aangezien via de prioriteitenregeling het Vlaamse jeugdwerk in Brussel vanaf 2008 extra ondersteund kan worden op het vlak van jeugdwerkinfrastructuur, zullen de vormingen, publicaties en andere flankerende maatregelen gepland in 2007 voor de gemeentebesturen, ook van toepassing zijn en ten dienste staan van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De minister hoopt dat hij met dit overzicht van zijn beleidsintenties voor 2007, zowel de krachtlijnen als de concrete initiatieven die hiervan een afspiegeling zijn voldoende duidelijk heeft gemaakt.

II.2. BESPREKING

2.1. Beleidsbrief en budgettaire evolutie

De heer *Erik Arckens* heeft enkele fundamentele bedenkingen bij de beleidsbrief. Technisch gezien zit deze beleidsbrief beter in elkaar dan de vorige. De beleidsbrief is overzichtelijk en dat verdient een felicitatie. Aan de andere kant heeft de spreker gemengde gevoelens. De spreker ziet drie kernwoorden in de beleidsbrief: communicatie, zichtbaarheid en diversiteit. Het lid gaat hier verder in de bespreking op in. Spreker mist echter een aantal essentiële punten, zoals de groei van een duale samenleving en de positie van de Vlamingen in Brussel (zie hieronder).

De heer *Steven Vanackere* is van oordeel dat de kwaliteit van de beleidsbrief verbeterd is. Het budget voor

Brussel is op tien jaar tijd meer dan verdubbeld. Er is een stijging van 114 percent. In vergelijking met de totale stijging van de Vlaamse uitgavenbegroting, is het aandeel van deze beleidsbevoegdheid in het geheel met een kwart toegenomen. Dat betekent volgens de spreker evenwel niet dat men er al is. Het betekent evenmin dat de inspanningen van de Vlaamse Regering voor Brussel enkel en alleen af te leiden zijn uit de inspanningen van minister Anciaux. Ook onderwijs, welzijn en cultuur moeten in Brussel investeren.

De heer *Sven Gatz* feliciteert de minister met zijn inspanningen voor een stevig budget. De perspectieven voor de komende jaren zijn positief. De spreker vindt deze comfortabele positie alles behalve evident.

De heer *Mark Demesmaeker* feliciteert de minister met de kwaliteitsvolle inhoud van de beleidsbrief. De heer *Dirk De Cock* spreekt van een gedetailleerde en financieel onderbouwde, goede beleidsbrief.

In de inleiding van zijn beleidsbrief schrijft de minister dat “de Vlaamse Gemeenschap een belangenbehartiger zijn van de Nederlandstalige bevolkingsgroep op taalgebonden terreinen *die niet tot haar bevoegdheid behoren*” (972, blz. 5). De heer Mark Demesmaeker is het hier inhoudelijk helemaal mee eens, maar vraagt zich af of het niet onvoorzichtig is om dit letterlijk op te nemen in een beleidsbrief. De minister ziet geen problemen: er zijn immers geen structurele maatregelen opgenomen in de beleidsbrief. Belangenbehartiger zijn is de taak van de Vlaamse Gemeenschap. Overigens: ook de naleving van de taalwetgeving is niet de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap. De heer Demesmaeker had de voorkeur gegeven aan “belangenbehartiger (...) *op terreinen waar blijvend problemen zijn*”.

Mevrouw *Elke Roex* weerlegt de bewering dat er geen moties van aanbevelingen en resoluties zijn goedgekeurd over Brussel. Er is een resolutie over Flagey goedgekeurd, naast moties van aanbeveling over kinderopvang en over de beleidsnota. Ook de heer *Steven Vanackere* had al eerder opgemerkt dat er resoluties over Brussel goedgekeurd waren.

2.2. De positie van de Vlamingen in Brussel

In Brussel wordt een duale samenleving gecreëerd, meent de heer *Erik Arckens*. De spreker heeft vorig

jaar geïnterpelleerd over gentrificatie en geeft nu toe dat hij toen misschien overdreven heeft. Feit is wel dat in Brussel twee grote groepen Vlamingen groeien die verdeeld kunnen worden op basis van leeftijd en opleiding, twee factoren waartussen een duidelijke band is. Er is een grote groep oudere mensen in het noordoosten en westen van Brussel. In Schaarbeek is deze groep zo goed als opgedroogd. Daarnaast is er een nieuwe groep die de minister wil aantrekken.

In de beleidsbrief wordt volgens de heer Erik Arckens onvoldoende aandacht geschonken aan de min of meer dramatische toestand waarin de Brusselse Vlamingen verkeren. In Brussel Deze Week staat dat het aantal Brusselse Vlamingen drastisch achteruitgaat en dat de Vlamingen eigenlijk een langzaam uitstervend ras is. De snel-Belgwet zorgt ervoor dat het aantal kiesgerechtigden in Brussel van 550.000 naar 600.000 is gestegen. Aan Vlaamse kant is daar nauwelijks iets van te merken. Er zijn natuurlijk bijna geen Vlaamse lijsten in Brussel (Op een aantal plaatsen is er een progressieve eenheidslijst. In Jette is er nog een VLD-afdeling). De spreker benadrukt dat dit geen kritiek is, maar een graadmeter die aantoon hoe zichtbaar de sterkte is van de Brusselse Vlaming. Dat wijst niet op een versterking van de Vlaamse positie in Brussel.

De spreker zegt dat hij al jaren waarschuwt voor de bewering dat de Brusselse Vlamingen een minderheid vormen tussen alle andere minderheden. Deze zogenaamd nieuwe evolutie wordt ook in de VGC verkonddigd. Franstaligen en allochtonen zijn volgens deze redenering ook een minderheid in Brussel. Uit deze mozaïek moet het positieve gehaald worden. Op termijn kunnen de Brusselse Vlamingen daar hun profijt uit trekken. De spreker benadrukt dat hij het daar niet mee eens is.

Minister *Bert Anciaux* vraagt de heer Arckens naar een alternatief. De heer *Erik Arckens* antwoordt dat het alternatief is een realpolitiek voeren. De spreker benadrukt dat hij geen vooruitgang merkt. In geen enkele verkiezing sedert 1989 is er een merkwaardige verschuiving in de stemmen op Nederlandstalige lijsten. Allochtonen worden er niet massaal door aangetrokken.

De leegloop van Brussel zal niet worden stopgezet met wat de spreker verhaaltjes noemt. De spreker verwijst in dat opzicht naar de studie van professor Rudi Janssens. Tijdens de laatste talentelling uitgevoerd in 1947 werd meer dan alleen maar naar Nederlandsta-

ligen en Franstaligen gepeild. Bovendien is er de verdenking dat deze cijfers gemanipuleerd zijn waardoor de brede Vlaamse beweging beslist heeft geen talentelling meer uit te voeren.

De heer *Steven Vanackere* merkt op dat defaitisme – dat eveneens bon ton aan het worden is – niet op zijn plaats is wanneer men het over de Brusselse demografie heeft. Defaitisme leidt ertoe dat sommigen Brussel los willen laten. De spreker vindt dat de publieke opinie meer en meer flirt met het idee dat Brussel verloren is voor Vlaanderen. Defaitisme en pessimisme zijn geen goede raadgever. De demografische obsessie kan daartoe aanleiding geven.

De spreker benadrukt dat de rol van de Vlaamse Gemeenschap niet demografisch is. De Brussel-norm betekent dat het beleid zich richt op 300.000 inwoners. De spreker heeft het altijd moeilijk gehad met deze definitie omdat Brussel een belangrijke rol speelt voor heel wat mensen die niet in Brussel wonen. Brussel is een magneet. Het is een dienstverlenend centrum voor studenten, cultuurconsumenten enzovoort. Dat zijn niet allemaal inwoners, maar wel mensen die gebruikmaken van de stad. Zelfs als de demografische situatie nog slechter wordt, moet het de ambitie zijn van de Vlaamse Regering om Brussel als de hoofdstad te behandelen. Ook wie er niet woont, moet Brussel als zijn stad beschouwen.

De politieke positie van de Brusselse Vlamingen kan volgens de heer *Vanackere* evenmin enkel en alleen op basis van demografische gegevens uitgelegd worden. Demografische argumenten worden misbruikt door politieke stromingen die een ander beeld hebben van Brussel. De politieke positie van de Vlamingen in Brussel is volgens de spreker ook gebaseerd op institutionele argumenten.

De heer *Sven Gatz* sluit zich aan bij de discussie over ‘de laatste Vlaming die het licht zal uitdoen’. Hij zoekt enerzijds naar een werkwijze om de demografische basis te behouden. Hij is het wel eens met de heer *Vanackere* dat de demografische basis niet de enige is, al zal de andere taalgroep daar altijd op terugkomen. Anderzijds moet gezorgd worden voor vooruitgang.

De studie over de 300.000-norm wordt aangekondigd voor het voorjaar van 2007. De spreker wil dat koppelen aan de discussie over de resultaatsverbintenissen. Vlaanderen vraagt de Brusselse Vlamingen als grootste steunverlener naar concrete resultaten. De heer *Gatz* benadrukt dat de Brusselse Vlamingen niet als enige verantwoordelijk zijn voor

resultaten. Ze zijn de verantwoordelijkheid van de hele Vlaamse Gemeenschap. Bovendien mogen de Brusselse Vlamingen niet afhankelijk worden van resultaten die door andere – meer bepaald de Franstaligen – bepaald worden. Deze discussie zal de positie van de Brusselse Vlamingen sterker maken mits er behoedzaam mee omgesprongen wordt. De spreker pleit voor concrete resultaatsverbintenissen (zie ook *Communicatie*).

De heer *Mark Demesmaeker* sluit zich aan bij de twee vorige sprekers. Men moet zich hoeden voor een pessimisme dat leidt tot defaitisme en ‘je m’en foutisme’ dat men in de rest van Vlaanderen vaststelt, zelfs in een deel van de Vlaamse Beweging. De heer *Jurgen Verstrepen* van Vlaams Belang spreekt zelfs van Brussel “dumpen”. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* repliceert dat de voorzitter van NV-A, de heer *Bart De Wever*, ook dergelijke uitspraken gedaan heeft. De heer *Demesmaeker* betwijfelt of hij dat letterlijk zou gezegd hebben. In ieder geval zou spreker zich tegen een dergelijke idee in zijn partij afzetten.

2.3. Een gecoördineerd beleid

Transversale aanpak

De inspanningen van de Vlaamse Regering voor Brussel zijn niet enkel en alleen af te leiden uit de inspanningen van minister *Anciaux*. Ook onderwijs, welzijn en cultuur moeten in Brussel investeren, zegt de heer *Steven Vanackere*. In dat opzicht is hij geen voorstander van een commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand. Hij is er voorstander van om Brussel en de Vlaamse Rand te behandelen in de commissie voor Algemeen Beleid. De zorgverzekering behoort tot de welzijnsbevoegdheden. Dat de musicalafdeling van de Erasmushogeschool gered is, is de verdienste van het departement Onderwijs. Minister *Bert Anciaux* ontkent dat laatste. De heer *Steven Vanackere* neemt daar akte van. Wat de spreker duidelijk probeert te maken, is dat vooruitgang wordt geboekt door een transversale aanpak. In zijn uiteenzetting heeft minister *Anciaux* bijvoorbeeld verwezen naar initiatieven genomen op de beleidsdomeinen Jeugd, Sport en Cultuur. Even belangrijk is wat er allemaal gebeurd is inzake Werk en Vorming, en de gewestelijke bevoegdheden. Wie een totaal overzicht wil, moet in elke afzonderlijke commissie aanwezig zijn. Het is de opdracht van de parlementsleden dat op te volgen. De bevoegdheden Jeugd, Sport en Cultuur komen ook in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand aan bod omdat ze tot de bevoegdhe-

den van minister Anciaux behoren. De spreker hoopt dat Brio zorgt voor een instrument om op elk beleidsdomein de inspanningen voor Brussel te evalueren.

Volgens de heer *Sven Gatz* is het de taak van minister Anciaux de leden van de Vlaamse Regering met gemeenschapsbevoegdheden er voortdurend op te wijzen dat ze aandacht moeten hebben voor Brussel. De spreker verwijst in dat verband naar de plannen van minister Vandenbroucke inzake de achterstelling in het onderwijs met behulp van de dertien centrumsteden (zie ook Brussel Studentenstad).

De heer *Steven Vanackere* vindt de opmerkingen van mevrouw Van Linter inzake onderwijs (zie hieronder, meerbepaald over de KUB) een bewijs van hoe werkzaamheden van andere commissies worden overgedaan in deze commissie bevoegd voor Brussel. Mevrouw *Gerda Van Steenberge*, voorzitter, is het daar niet mee eens. Zij vraagt integendeel steun om onderwerpen als de KUB in deze commissie te kunnen bespreken. De heer *Steven Vanackere* vindt deze vorm van dubbelmandaat niet efficiënt. Het is beter het beleid te beïnvloeden waar alle vertegenwoordigers van Vlaanderen bijeen zitten, in plaats van in een ‘reservaatcommissie onder Brusselaars’ resoluties te stemmen. Mevrouw *Gerda Van Steenberge* dacht dat de fracties voorstander waren van een horizontaal beleid. Het is belangrijk dat deze commissie zich over het horizontale beleid kan uitspreken en de minister in zijn horizontaal beleid kan steunen. Mevrouw *Elke Roex* zegt dat over dat laatste geen discussie bestaat. Horizontaal beleid betekent ook dat de minister zijn collega’s aanspoort aandacht te hebben voor Brussel binnen de functionele domeinen. Daarin wil de meerderheid hem steunen door de functioneel bevoegde ministers te ondervragen. Volgens de heer *Erik Arckens* getuigt het van hooghartigheid te beweren dat de leden van deze commissie alle commissies moeten gaan volgen. Uiteraard zijn er overlappingen. Het lid heeft de indruk dat de heer Vanackere met zijn tussenkomst dit debat te vermijden. Het laatste lid repliceert dat hij herhaling wil vermijden. Volgens de heer Arckens is dat nooit helemaal te vermijden.

Relatie met andere overheden

De heer *Erik Arckens* leest veel over het partnerschap met de VGC en het voogdijchap van minister Anciaux over de VGC. Vorig jaar had de minister kritiek op de toenemende ‘verbrusseling’ van bepaalde VGC-leden. In het licht van de komende communautaire onderhandelingen zegt de VGC-voorzitter openlijk dat Brussel toe is aan een modernisering van

de taalwetgeving. In de praktijk komt dat volgens de spreker erop neer dat de arresten van de Raad van State worden genegeerd. Men gaat zich terugtrekken op de beschamende tweetaligheid van de dienst. De spreker vraagt minister Anciaux naar zijn mening daarover.

Daarnaast vraagt de spreker naar de mening van de minister over de heer Pascal Smet, VGC-collegelid, die zegt dat het verleggen van de grenzen van Brussel niet kan worden tegengehouden. De spreker heeft zulks nog nooit gehoord uit de mond van een Vlaams politicus. Hij beschouwt dat als vloeken in de kerk. De spreker haalt ook de woorden aan van de VGC-collegevoorzitter, die voor een Brussels front pleit in het licht van de communautaire onderhandelingen. De heer Arckens hoopt dat de minister zijn voogdijchap over de VGC waar zal maken. Hij ziet de minister ‘als de laatste hoop in bange dagen’.

Naast aandacht voor het partnerschap met de VGC, moet er volgens de heer *Vanackere* ook aandacht zijn voor het partnerschap met de lokale overheden. In de hoofdstukken over het lokaal cultuurbeleid wordt een overzicht gegeven van de lokale overheden die de decreten volgen. De spreker pleit voor een kerntakendebat. Hij wil een duidelijk onderscheid tussen de taken van de gemeente, VGC en Vlaamse Gemeenschap. Hij vindt dat de verhoudingen mogen verschuiven. Er zijn immers meer Vlaamse schepenen dat twaalf jaar geleden. Vroeger was de VGC absoluut nodig omdat het Vlaams beleid in geen enkele gemeente een aanspreekpunt had. De spreker vindt dat moet worden onderzocht of dat nu nog zo is. Moet men niet overwegen om meer en meer rechtstreeks met de lokale besturen te regelen? De minister van Cultuur bewijst volgens de spreker dat deze manier van werken succesvol kan zijn.

Volgens de spreker is de minister van plan samen te werken met de VGC aan de bibliotheek en het gemeenschapscentrum van Neder-Over-Heembeek. De spreker neemt aan dat ook zal worden samengewerkt met de stad Brussel.

Mevrouw *Elke Roex* vindt het goed dat Vlaanderen in Brussel als actor optreedt op experimentele basis. Tegelijk waarschuwt ze ervoor actor te zijn op reguliere basis. De inleiding en het hoofdstuk over de relatie tussen Vlaanderen en de VGC zorgt voor verwarring. Het kerntakendebat moet leiden tot duidelijke afspraken over en respect voor elkaars bevoegdheden. De inleiding wekt daarentegen de

indruk dat Vlaanderen actief wil optreden. Het lid vraagt hoe ver het staat met het kerntakendebat. Wordt het plan volgend jaar voorgesteld? Welke rol kunnen het Vlaams Parlement en de Raad van de VGC spelen?

De heer *Mark Demesmaeker* is het volledig eens met de stelling dat de “VGC (...) als lokale overheid de partner bij uitstek (is) voor de realisatie van een Vlaams Gemeenschapsbeleid in Brussel” (972, blz. 9). Het lid wil eraan toevoegen dat de VGC geen concurrerende overheid mag zijn. De meeste middelen ontvangt ze van de Vlaamse Gemeenschap. Ze mag de Vlaamse Gemeenschap niet als een bemoeizieke schoonmoeder beschouwen.

Zowel het regeerakkoord als de beleidsbrief heeft de mond vol van samenwerking tussen de VGC en de Vlaamse Regering. Mevrouw *Greet Van Linter* zegt dat men ook in de VGC aanvoelt dat het niet goed botert tussen die twee. Het is een mes dat aan twee kanten snijdt. De Vlaamse Regering geeft een slecht signaal als de minister-president herhaaldelijk de uitnodigingen van de VGC opzij schuift, met agenda-problemen als excuus. Dat getuigt van weinig respect. Spreker hoopt dat de minister dit signaal doorgeeft aan de Vlaamse Regering.

De heer *Sven Gatz* mist in de beleidsbrief de contacten met de (nieuwe) gemeentebesturen. In de vorige kwam dat meer uit de verf. Spreker hoopt dat de minister met de VGC of rechtstreeks met de nieuwe schepenen contact zal opnemen, om na te gaan hoe zij het best ondersteund kunnen worden.

De heer *Steven Vanackere* vindt het onbegrijpelijk dat de Vlaamse Regering er niet in slaagt regelmatig overleg te plegen met de Brusselse Gewestregering, zoals aangekondigd in de Vlaamse regeerverklaring. Het is jammer dat pas door de massale afdankingen bij VW Vorst het besef is gerezen dat alle Belgische beleidsniveaus elkaar op regelmatige basis moeten spreken over Brussel. Enkel overleggen bij tegenslagen, is geen goed overleg.

Volgens mevrouw *Elke Roex* toont VW Vorst juist aan dat voorafgaand overleg tussen de ministers van Werkgelegenheid van Brussel en Vlaanderen werkt. Vlaanderen en Brussel hadden al een akkoord over de oprichting van een crisiscel. De heer *Steven Vanackere* vraagt of zij de samenwerking tussen Vlaanderen en Brussel inzake arbeidsbemiddeling perfect vindt. Mevrouw *Elke Roex* ontkent dat, maar het is toch

een domein waarop in de loop van de regeerperiode vooruitgang is geboekt. Mevrouw Roex is tevreden dat werk wordt gemaakt van een samenwerkingsakkoord tussen Brussel en de Vlaamse Gemeenschap. Ze hoopt op snelle vooruitgang. Het kan niet dat het akkoord pas aan het einde van de regeerperiode wordt ondertekend zodat de uitvoering werk wordt voor de volgend bewindsploeg.

De heer *Dirk De Cock* is verheugd dat de verschillende ministers in samenspraak de flankerende maatregelen VW Vorst begeleiden, maar vraagt dat de vele interim arbeiders niet vergeten zouden worden.

De heer *Sven Gatz* sluit zich aan bij het belang van een formeel moment van overleg met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Spreker betreurt wel dat de Franstalige Brusselaars ‘une grande messe’ afwijzen. Anderzijds denkt hij dat de functioneel bevoegde ministers contact met elkaar hebben. Het ontbreekt wel aan informele contactmomenten.

Het overleg met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is een gevoelige kwestie, meent ook de heer *Mark Demesmaeker*. De afwijzende houding van bepaalde Franstalige politici heeft te maken met bepaalde issues die zeer gevoelig liggen zoals de tweetaligheid van de openbare diensten, de nachtvluchten enzovoort. Dit kan echter geen alibi zijn om ze niet te bespreken.

Het overleg met de Brusselse Regering wordt steeds afgewimpeld door minister-president Picqué. In het zicht van 2007 moet Vlaanderen zijn conclusies trekken, zegt mevrouw Van Linter.

2.4. Communicatie

De *minister* wil de leegloop van Vlamingen in Brussel counteren door de campagne ‘Vlamingen, partners in Brussel’. De heer *Erik Arckens* vraagt zich af hoe de affiche met een jonge Marokkaanse vrouw overkomt in Vlaanderen. Trekt een dergelijke affiche mensen aan of stoot ze mensen af? Een foto van jonge of oudere autochtoon met daaronder het opschrift: “Ik blijf” zou een alternatief zijn.

“Het klassieke logo van de Vlaamse Gemeenschap zou agressief overkomen” (972/1, blz. 13). De heer *Mark Demesmaeker* vindt het niet goed dat dit in een beleidsbrief wordt geschreven. Het officiële logo blijft de leeuw en die kan gerestyled worden. Minister

Bourgeois heeft dit ook gedaan in zijn buitenlandbeleid. Spreker tilt wel niet zo zwaar aan de zinsnede.

De communicatiecampagne ‘Vlaming, partner in Brussel’ vloeit voort uit een campagne van enkele jaren geleden, merkt mevrouw *Elke Roex* op. Daar is een onderzoek aan voorafgegaan over de relevantie van dergelijke campagnes. Het lid heeft de indruk dat instellingen en initiatieven belangrijker zijn dan affichecampagnes. Wat heeft het voorafgaande onderzoek opgeleverd? Zijn er nog andere manieren om aan het imago van Vlaanderen in Brussel te werken?

Mevrouw Brigitte Grouwels, collegelid van de VGC, werkt aan een logo voor welzijn. Er is al een logo voor onderwijs. Mevrouw Roex waarschuwt voor een overaanbod aan logo's. Het lid heeft het moeilijk met de slogan dat Vlamingen partner zijn in Brussel. Een Vlaamse Brusselaar is geen partner maar een Brusselaar. Dit is wel een persoonlijke bedenking.

Het uitgangspunt van de campagne ‘Vlamingen, partners in Brussel’ vindt de heer *Sven Gatz* goed. Het campagnebeeld vindt hij echter soft. Hij twijfelt of de campagne allochtone bevolkingsgroepen zal aanspreken. Ook de campagne over de taalwetwijzer draagt de appreciatie weg van de heer *Sven Gatz*. Hij vraagt hoe de respons is. Stijgt het aantal reacties?

Mevrouw *Greet Van Linter* wil de campagne aangrijpen om meer respect te vragen voor de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. De minister en anderen hebben het steeds over respect als het over de andere gemeenschappen gaat. Het lid vraagt aandacht voor de Brussels Vlamingen die niet de goed zorg vinden in hun eigen taal. Ingaand op de concrete campagne ‘Vlamingen, partner in Brussel’ meent spreker dat de affichecampagne niet makkelijk te begrijpen is. Ze heeft dan ook vragen over het resultaat van de campagne.

Het lid is tevens verwonderd dat het logo van de Vlaamse Gemeenschap agressief zou overkomen. Volgens haar is dat enkel zo bij diegenen die niet hoog oplopen met respect voor anderen. Is de minister beschaamd over het logo?

De heer *Dirk De Cock* vindt de campagne ‘Vlamingen, partners in Brussel’ goed. Hijzelf heeft als Vlaming school gelopen in Brussel en is er zeer lang beroepsactief. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is zeer in trek, wat ook moeilijkheden met zich mee brengt. Die moeilijkheden moeten overwonnen worden. Via onderwijs en de jeugd kan een stuk

Nederlandstaligheid in Brussel bewaakt worden. Dat is volgens de spreker dé uitdaging.

De heer *Sven Gatz* apprecieert ten eerste de constructie van het communicatiecentrum. Ook de heer *Mark Demesmaeker* vindt het communicatiehuis een mooi initiatief. Hij vraagt zich af waarom het Zorgnet geen loket krijgt in het communicatiehuis. Het zou een ideale plaats zijn.

Mevrouw *Greet Van Linter* vindt de constructie voor het Monnaie House zeer onduidelijk, zowel in verband met de beheersstructuren maar ook de financiële constructie. Kan het zijn dat de Vlaamse Gemeenschap in onvoldoende fondsen voorziet in dit dossier? Op dit moment heeft de VGC het Monnaie House in erfpacht voor 27 jaar. Via een dotatie aan de VGC heeft de Vlaamse Gemeenschap de helft van het jaarlijkse canon van 1,5 miljoen euro overgenomen. Dat zal ook gebeuren in 2007. Vanaf 2008 zal de Vlaamse Gemeenschap dit volledig overnemen. Naast de huidige helft steunt de minister met een bijkomende dotatie uit het Brusselfonds (750.000 euro, waarvan een deel (400.000 euro) naar de KVS zou gaan). De Vlaamse Gemeenschap zal in de toekomst dus een zeer groot deel van de kost van het Monnaie House moeten betalen. Naar verluidt zou het om ruim 10 miljoen euro gaan waarvan de VGC 2 miljoen moet ophoesten, hetgeen niet mogelijk blijkt. Moet het Vlaams Brusselfonds dit verschil bijpassen? Is dat niet overschat?

De minister vindt dat het lid er een ‘potje’ van maakt. 300.000 euro, niet 400.000, voor de KVS, is correct. De minister spreekt echter tegen dat dat de 2 miljoen euro vanwege de VGC niet voorzien zou zijn. Het is ingeschreven in het investeringsplan van minister *Pascal Smet*. De rest van de middelen neemt de Vlaamse Gemeenschap voor zijn rekening.

Mevrouw *Greet Van Linter* vindt dat een zeer groot bedrag voor de Vlaamse Gemeenschap en vreest dat er te veel op het Brusselfonds wordt geschoven. Als de Vlaamse Gemeenschap in 2008 alles overneemt, hoe moet het dan met het deel voor de KVS? Vanwaar zal dat krediet vandaan komen?

In verband met de communicatiecampagnes over welzijnsinitiatieven hoopt mevrouw *Greet Van Linter* dat ook het Zorgnet eronder valt. Het lid is verwonderd dat niets bekendgemaakt is over het eerste zorgpad dat deze week doorlopen wordt.

De heer *Erik Arckens* benadrukt dat niet genoeg gecommuniceerd kan worden. Het is logisch dat de

drie mediapartners nauwer met elkaar zullen samenwerken.

Mevrouw *Roex* vraagt waarom alle mediapartners een indexering krijgen, behalve Brussel Deze Week.

2.5. Het Nederlands in Brussel

De promotie van het Nederlands door het Huis van het Nederlands in de winkelstraten en de ziekenhuizen draagt de appreciatie weg van de heer *Sven Gatz*. Men heeft het project ‘Nederlands in de winkelstraten’ uitgebreid van de Nieuwstraat naar alle winkelstraten. Over hoeveel winkelbuurten en deelnemers gaat het? Hoeveel deelnemers hebben vorig jaar afgehaakt? Wordt er kwalitatieve nazorg aangeboden? Gebruiken de (ex-)deelnemers nu effectief het Nederlands? Dat is belangrijk in het kader van resultaatsverbintenissen. Spreker beseft dat die opvolging veel werk vergt, maar op termijn loont het de moeite. Hetzelfde geldt voor het project in de ziekenhuizen, dat ook uitgebreid wordt. Over hoeveel ziekenhuizen gaat het? Hoe worden de lessen tot nog toe geëvalueerd?

De heer *Mark Demesmaeker* ziet van die taalcursussen weinig resultaten op het terrein. Hij sluit zich aan bij de vraag om resultaatmeting.

De heer *Dirk De Cock* wijst erop dat vooraleer overgegaan wordt tot resultaatsverbintenissen men alert moet zijn voor herhaling. Het is belangrijk dat vroegere deelnemers een opfrissing krijgen van hetgeen ze geleerd hebben.

Mevrouw *Greet Van Linter* sluit zich aan bij de vragen naar de resultaten van die acties. Spreker is verheugd dat andere leden nu blijkbaar haar voorbeeld volgen en ook naar resultaten vragen. De minister merkt op dat het lid al van in het begin naar evaluatie vroeg, wat toen niet mogelijk was. Het lid vraagt of er nagegaan wordt of er effectief iets verandert. De situatie in St. Luc is nog steeds erbarmelijk. Is er bij de deelnemende ziekenhuizen interesse voor andere diensten dan de spoeddienst? Spreker zegt met recht sceptisch te blijven.

In het algemeen wil het lid opmerken dat inzake taalbeleid en wat daarmee te maken heeft, de Vlaamse Gemeenschap heel wat inspanningen levert. Ook voor het verlagen van taaldrempels in socio-culturele activiteiten. Spreker meent dat degenen die het aanbelangt ook inspanningen moeten leveren. Voor

wie echt tot een gemeenschap wil toetreden en ertoe wil behoren, zijn niet zoveel acties nodig. Die vinden hun weg wel, ook zonder steun van de overheid.

Sinds de heropstart van de Taalwetwijzer in 2005 zouden 227 dossiers zijn geopend. Mevrouw Van Linter vindt dat weinig, temeer omdat het overgrote deel informatievragen betreft. Slechts een kwart van de dossiers heeft overigens betrekking op Brussel. Kan dit het gevolg zijn van een zekere eeltvorming in het Brusselse Gewest wat betreft Nederlandsonkundigheid of schending van de taalwetgeving? Of wordt de dienst onvoldoende gepromoot, ook als meldpunt voor klachten in de ziekenhuizen? Mensen moeten aangespoord worden mondiger te zijn. Vroeger al benadrukte het lid dat klachten opgespoord moeten worden in de ziekenhuizen zelf. Er moet een duidelijker en intensiever beleid gevoerd worden. Spoort de dienst patiënten aan om klacht neer te leggen en worden ze hierbij geholpen?

Er gaan stemmen op om de taalwetgeving aan te passen. De heer *Luk Van Nieuwenhuysen* vraagt of de Vlaamse Regering in de discussie een standpunt zal innemen. Spreker vraagt naar dat standpunt alsook naar dat van de minister zelf.

2.6. Cultuur en sport

De beleidsbrief gaat volgens de heer *Erik Arckens* te veel uit van zichtbaarheid. Brussel is niet zo onzichtbaar. De kloof tussen Brussel en Vlaanderen is niet onoverbrugbaar. Brussel kent Vlaanderen goed. Vlaanderen – vooral de Vlaamse pendelaars – kennen Brussel goed. De spreker zal niet uitwijden over wat dat allemaal met zich meebrengt. Er zijn echter een aantal zaken waar men niet onderuit kan. De spreker kan erin komen dat de minister impulsen wil geven aan het cultuurbeleid. Dat komt vooral de groep jonge Vlaamse Brusselaars ten goede. Wat ontbreekt, is aandacht voor de participatiedrempel bij de oudere groep. Een echt links beleid betekent dat de minister aan de kant van de kleine man gaat staan. Voor hen moeten de participatiedrempels neergehaald worden. Hoger opgeleiden gaan automatisch naar de KVS of Arte.

De heer *Erik Arckens* gaat vervolgens in op Flagey. Hoe lang is de huidige bestuursploeg al aan de macht? Waarom heeft Flagey een negatieve evaluatie gekregen van de beoordelingscommissie Muziek? Hoe ver staat de minister met zijn plannen om federale culturele instellingen te defederaliseren? Dat is

belangrijk in de co-communautaire visie op Brussel van minister Anciaux. Dat gaat in tegen de bi-communautaire benadering in Brussel en in de VGC.

Het is volgens de heer *Steven Vanackere* belangrijk dat snel werk wordt gemaakt van een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap over Flagey. De volgende weken zijn cruciaal. Essentieel in de discussie over Flagey is dat de financiële inbreng uit het Vlaamse Brusselfonds niet structureel mag zijn. De steun moet door het beleidsdomein Cultuur tijdig in regulier beleid omgezet worden.

De minister sprak van een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap. Voor de heer *Luk Van Nieuwenhuysen* is het niet duidelijk of het over een algemeen akkoord gaat of enkel over Flagey. Beseft de minister dat het om diezelfde Franse Gemeenschap gaat die een blad als Carrefour in de Rand ondersteunt enzovoort?

De heer *Erik Arckens* heeft het over het modewoord diversiteit. Het is een goede zaak dat mensen uit een andere cultuurgemeenschap langzaam en op verantwoorde manier betrokken worden bij Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Geforceerde diversiteitacties door bijvoorbeeld diversiteitsplannen op te leggen, zullen een averechts effect hebben. De spreker ziet het belang niet in van een Vlaams-Marokkaans Culturenhuis. Waarom is er geen Vlaams-Turks culturenhuis?

De heer *Steven Vanackere* wijst erop dat er twee definities zijn van diversiteit. Volgens Unesco gaat culturele diversiteit over de plicht van de overheden om ervoor te zorgen dat minderheidsculturen levensvatbaar blijven. De spreker is tevreden dat deze definitie geïntroduceerd wordt dankzij het hoofdstuk Nederlands in Brussel. Diversiteit is daarnaast bekendmaken wat de Vlaamse cultuur te bieden heeft in haar hoofdstad.

De heer *Dirk De Cock* apprecieert de bijna letterlijk grensverleggende interpretatie van het begrip diversiteit in de beleidsbrief: een interculturele ontmoetingsdag, het Vlaams-Marokkaans Culturenhuis... In verband met dat laatste wijst het lid erop dat het officiële Marokko durft de kaart te trekken van de Arabischstalige Marokkanen. Spreker durft erop te rekenen dat ook de Berbers aan bod zullen komen.

De vzw Studio Globo kan basisvaardigheden voor het onderwijs aanreiken, suggereert de heer *Dirk De Cock*. Misschien kan een link gelegd worden met het voorrangbeleid Brussel. Jonge leerkrachten zouden

kunnen leren omgaan met de mechanismen van interculturaliteit. Het is belangrijk de specialistische kennis van leerkrachten in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel door te geven.

De heer *Sven Gatz* staat achter de ondersteuning van Theater Arte. In een niet zo ver verleden heeft het lid een lans gebroken voor middenklassetheater, repertoiretheater. Ze vullen een niche in tussen het overige aanbod in Brussel.

Wat De Dolle Mol betreft vindt de heer Gatz dat legendes niet ondersteund moeten worden. Als een verhaal afgelopen is, moet het niet gerekt worden. Spreker wil afwachten wat de minister met zijn 'vrijplaats voor kunst en cultuur' realiseert. De heer *Mark Demesmaeker* vraagt zich ook af wat de minister bedoelt met die 'vrijplaats'. Het lid wenst meer uitleg.

Sinds 2006 is er een probleem met de wettelijke basis voor het investeringsfonds voor de gemeenschapscentra omdat het decreet vervallen is. Volgens mevrouw *Elke Roex* wil de minister deze dotatie voortzetten. Minister *Bert Anciaux* corrigeert haar: de dotatie wordt niet voortgezet. Er komt een nieuwe dotatie, die toevallig gelijk is. Mevrouw *Elke Roex* antwoordt dat voortaan elk jaar voor een decretale basis moet worden gezorgd. Ze vraagt hoe een en ander geregeld zal worden.

De heer *Sven Gatz* is tevreden met de inhaaloperatie die er voor sport gebeurt.

2.7. Welzijn en gezondheid

Mevrouw *Elke Roex* beaamt dat er op welzijnsvlak vooruitgang wordt geboekt. In 2007 wordt een aantal plannen verwacht. Na de vorige beleidsbrief verscheen in de pers een artikel met als titel: Vanwaar komen de Vlaamse rusthuizen? Ze uit haar ongenoeven over het feit dat de plannen nog niet concreet zijn. Pas in 2007 wordt het lijstje verwacht. Mevrouw Roex wil actie.

Er wordt terecht veel aandacht besteed aan de grote vraag van de Brusselse Vlamingen naar welzijnsinstellingen. De spreker wijst erop dat interculturaliteit in alle hoofdstukken naar voren wordt geschoven, behalve in dat over welzijn. Er moet toekomstgericht gedacht worden aan interculturaliteit binnen welzijn. Die vraag wordt zowel door de zorgvragers als door de zorgaanbieders gesteld. Door uitbreiding

van de welzijnsinstellingen en door het feit dat socialprofitberoepen knelpuntberoepen zijn in Brussel, dreigt een verkeerde logica. Er wordt onmiddellijk overgestapt op de import van Vlamingen in Brussel om deze knelpuntberoepen uit te oefenen. Er moet tegelijk werk gemaakt worden van het opleiden van Brusselaars. De werkloosheid is heel hoog in Brussel. Veel socialprofitinitiatieven zijn erop gericht allochtone vrouwen op te leiden en tewerk te stellen. Welzijn moet onderhandelen met hogescholen en andere opleidingspartners om voor een Brusselse toevoer te zorgen. Ook bij de uitbouw van instellingen moet aandacht worden opgebracht voor de interculturaliteit van de zorgvragers.

Door het probleem van de mantelzorg op te lossen, is dit jaar een grote stap vooruit gezet in de zorgverzekering. Nu dreigt een nieuwe interne discriminatie, merkt mevrouw Roex op. Wie zwaar zorgbehoevend is, thuis blijft en een mantelzorguitkering aanvraagt, zal die uitkering krijgen. Als diezelfde persoon later voor een rusthuis kiest, dreigt hij zijn uitkering te verliezen omdat heel wat rusthuizen niet zijn aangesloten bij de zorgverzekering.

Er zijn goede intenties en budgettaire perspectieven, maar de heer *Sven Gatz* sluit zich aan bij mevrouw Roex: de realisatie van het Zorgnet en de woonzorgzones laat al lang op zich wachten. Spreker hoopt dat 2007 tot concreet resultaat zal leiden. Inzake de woonzorgzones weet spreker wel dat de minister bezig is 'het terrein voor te bereiden', maar hij wil graag concrete verwezenlijkingen zien. Het paradepaardje van het Vlaams Brusselfonds mag in 2009 geen witte vlek meer zijn.

Minister Vervotte stelde dat er inzake het zorgstrategisch plan voor Brussel een gebrek aan initiatiefnemers is. Kan de minister dat even toelichten, vraagt mevrouw *Greet Van Linter*. Heeft de minister maatregelen genomen om initiatiefnemers te stimuleren? In ieder geval meent ook mevrouw Van Linter dat de woonzorgzones heel lang aanslepen. Er wordt weinig gedaan om het te promoten. De databank van het Zorgnet wordt in 2007 ontsloten. Ook hier vraagt spreker zich af waarom het zo lang moet duren. Hetzelfde geldt voor het lokaal sociaal beleid.

Pro Medici heeft tot doel de tweetaligheid van het medisch, paramedisch en verpleegkundig personeel te bevorderen. Mevrouw *Greet Van Linter* werpt op dat nog andere factoren de tweetaligheid bevorderen, bijvoorbeeld de aanwezigheid van Vlaamse stagiairs in andere Brusselse ziekenhuizen dan het AZ in Jette. In de Iris-ziekenhuizen is hun aanwezigheid onder-

maats. De onderwijsinstellingen en vooral de VUB zouden meer stageplaatsen moeten opeisen. Misschien is hier een taak weggelegd voor Pro Medici om onderwijsinstellingen daarop te wijzen.

Volgens de minister voldoet de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad aan het criterium van neutrale instelling (972/1, blz. 38). Mevrouw Van Linter heeft daar zware twijfels over. De werking van de adviesraad getuigt niet van objectiviteit. Regelmatig organiseert zij hoorzittingen of activiteiten waarop vertegenwoordigers van Vlaams Belang niet uitgenodigd worden.

2.8. Brussel studentenstad

In het stuk over het hoger onderwijs, heeft de heer *Steven Vanackere* met veel genoegen gelezen dat de minister een correcte houding aanneemt in de discussie. Hij probeert de verschillende Brusselse instellingen aan te zetten tot samenwerking, die geen afbreuk hoeft te doen aan de verbondenheid van elk van de partners met hun respectievelijke associatie.

Mevrouw *Greet Van Linter* vindt een intensifiëring van de samenwerking tussen de verschillende instellingen hoger onderwijs niet slecht. Ze betreurt wel wat er gebeurd is met de Katholieke Universiteit Brussel (KUB). Denkt de minister dat er in een samenwerkingsverband garanties ingebouwd kunnen worden voor een bedreigde instelling als Sint-Lukas? Het lid wil de mening van de minister van Brussel horen omdat die niet altijd overeenkomt met die van de minister voor Onderwijs.

De heer *Dirk De Cock* vindt de samenwerking van de grote onderwijsinstellingen onder een koepel met een pluralistische noemer en met behoud van de eigenheid een stap in de goede richting. Het behoud van het hoger onderwijs in Brussel is belangrijk voor de Nederlandstaligheid in Brussel en voor de Nederlandstalige uitstraling als hoofdstad.

De minister stelt dat de huisvesting van studenten in knelpuntenberoepen opgenomen zal worden in het strategisch plan in het kader van de uitbouw van woonzorgzones. Mevrouw *Greet Van Linter* vraagt om verduidelijking.

Het optrekken van het remgeld op het abonnement bij de MIVB vindt mevrouw Van Linter een goede maatregel voor de uitbreiding van het aantal gegadigden. Spreker wil de minister er wel op wijzen dat

– zoals ze reeds in een vraag om uitleg (26 oktober 2006) stelde – er geschaafd moet worden aan de organisatie. Mevrouw Van Linter houdt haar hart vast als het Brusselse Gewest de organisatie zal overnemen, gezien de Nederlandsonkundigheid bij de MIVB.

De heer *Sven Gatz* verwijst naar de plannen van minister Vandenbroucke inzake de achterstelling in het onderwijs met behulp van de dertien centrumsteden. Op die manier dreigt Brussel uit de boot te vallen. De heer *Dirk De Cock* sluit zich hierbij aan. Er wordt gedacht aan flankerende zorg in het onderwijs in Vlaanderen. Dat gaat uit van impulsen van steden en gemeenten en Vlaanderen heeft geen jurisdictie over de Brusselse gemeenten. Spreker vraagt de minister dit op te volgen.

2.9. Aanvullend antwoord van de minister

Wordt er voldoende geïnvesteerd in de sociaal zwakere groepen? Minister *Bert Anciaux* antwoordt dat dat zeker zijn bedoeling is. Het is niet zijn bedoeling een beleid te voeren dat op een elite gericht is, wel om iedereen het recht te geven om tot zijn culturele gemeenschap te behoren en zijn culturele identiteit te kunnen behouden. De minister blijft flamingant, maar het is juist vanuit het vechten voor de culturele eigenheid van de Vlaamse Gemeenschap en respect dat hij ook wil ijveren voor respect voor anderen. Dat is geen tegenstelling, maar leidt tot een rijkere gemeenschap. Het is niet in het belang van de Vlaamse Gemeenschap het conflictmodel te hantieren.

De minister is het ermee eens dat men een stuk resultaatsverbintenis moet durven opleggen, maar alleen als de Vlaamse Gemeenschap de bepalende factoren zelf in handen heeft. Het moet gaan om realistische resultaatsverbintenissen. Ze zullen nodig zijn in de dialoog met de rest van de Vlaamse Gemeenschap, denkt de minister.

De Brusselnorm blijft een aangepaste norm die niet identiek is voor de verschillende domeinen, antwoordt de minister verder. In onderwijs neemt de Vlaamse Gemeenschap een veel grotere verantwoordelijkheid op zich dan als men zich strikt genomen zou richten tot de Nederlandssprekenden of de Vlamingen in Brussel. Puur technisch gezien zou men zich tot een derde van de bevolking kunnen richten. Op het gebied van onderwijs wordt een offensief beleid gevoerd. De minister deelt de pessimistische visie van sommigen niet: op het gebied van cultuur, onderwijs, jeugdwerk, armoedebestrijding enzovoort is er nog nooit zoveel invloed geweest vanwege de Vlaamse Gemeenschap.

Op al die terreinen is de Vlaamse Gemeenschap een absolute partner in de opbouw van Brussel, net als de andere gemeenschappen. Men is zowel partner als inwoner. Het is belangrijk dat er tussen de gemeenschappen een partnerschap wordt opgebouwd en dat duidelijker wordt dat Brussel niet alleen door het Gewest wordt bestuurd. Het beleid van de gemeenschappen moet meer zichtbaar gemaakt worden. De Vlaamse Gemeenschap is een partner, meer zelfs: zonder haar impulsen zou Brussel een pak armer zijn. De Brusselnorm gaat inderdaad verder dan het aanduiden van het aantal inwoners.

De minister is al lang vragende partij voor meer rechtstreekse samenwerking met de lokale overheden. Er is een positieve evolutie waarbij meer gemeenten hun verantwoordelijkheid opnemen. Op sommige domeinen vraagt de administratie van de Vlaamse Gemeenschap de minister niet te snel rechtstreeks te werken. In alle fracties zijn er voor- en tegenstanders van rechtstreekse contacten met de gemeenten of daarentegen via de VGC. Er moet gezocht worden naar een *modus vivendi* waarbij de twee mogelijk zijn en een impulsbeleid ten aanzien van de gemeenten mogelijk is. Inzake sport is beslist dat de VGC partner is met de opdracht om met de gemeenten samenwerkingsakkoorden af te sluiten.

De suggestie voor overleg met de Vlaamse mandatarissen in Brussel, neemt de minister mee.

De minister heeft al verschillende keren uitnodigingen verstuurd voor het kerntakendebat. Men moet echter met twee zijn daarvoor. De minister zal een mogelijk laatste inspanning daarvoor doen. De VGC mag inderdaad geen concurrerende overheid zijn. Ze is een partner en de minister wenst dat zij dat meer naar buiten toe communiceert. Als ze echter concurrerende overheid wil zijn, wordt het kerntakendebat bemoeilijkt.

De minister verzucht verder dat hij al zoveel tijd en energie gestopt heeft in een poging tot samenwerking tussen de Brusselse Regering en de Vlaamse Regering.

Wat bepaalde uitlatingen betreft in aanloop van de communautaire onderhandelingen in 2007 vindt de minister het niet verstandig te pleiten voor de aanpassing van de taalwetgeving of voor de uitbreiding van Brussel, of om vanuit Brussel een negatieve houding aan te nemen ten aanzien van de rest van Vlaanderen. Het is belangrijk dat ook binnen de Vlaamse Regering de communautaire onderhandelingen in 2007 in kalmte voorbereid worden. De minister wil graag de voorbereidingen treffen opdat de Vlaamse

Regering en het College van de VGC een gezamenlijke strategie ontwikkelen in de aanloop naar die onderhandelingen.

Het nut van communicatiecampagnes is niet altijd te meten, zegt de minister. Hij is helemaal niet beschaamd over de Vlaamse leeuw als logo. In het logo van de campagne 'Vlamingen, partners in Brussel' is de Vlaamse leeuw, het logo van de Vlaamse Gemeenschap verwerkt. Bij alle activiteiten die door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd worden, wordt het gehanteerd. De minister vraagt de campagne tijd te gunnen om resultaten te boeken. Er wordt uitgegaan van de idee dat gemeenschappen geïndoctrineerd worden over die Vlaamse Gemeenschap. Er moet tegengas gegeven worden, door erop te wijzen waar die gemeenschap overal actief is. Het komt erop aan mensen duidelijk te maken dat heel veel activiteiten waaraan zij deelnemen of waaruit zij voordeel halen, mogelijk gemaakt worden door de Vlaamse Gemeenschap.

Het Zorgnet wordt niet geïntegreerd in het communicatiehuis omdat het bedoeld is als instrument voor de eerstelijnszorgverstrekkers in eerste fase, zegt de minister voorts. Inzake het Vlaams Communicatiehuis komt de Vlaamse Gemeenschap haar engagementen na. De middelen zijn voorzien voor de daadwerkelijke realisatie.

De minister deelt de bezorgdheid van mevrouw Van Linter over de zorgverzekering, de wantoestanden in de Brusselse ziekenhuizen... en is graag belangenbehartiger. De minister heeft echter de naleving van de taalwetgeving niet in handen. Hij kan enkel instrumenten aanreiken, zoals de Taalwetwijzer. Het lid doet daar negatief over, maar de mensen worden wél aangezet om klachten neer te leggen. Het is echter onrealistisch ervan uit te gaan dat iemand met een formulier aan de operatietafel zou staan om eventueel onmiddellijk klacht te kunnen indienen. Mensen dienen klacht in als ze terug thuis zijn.

Wat het taalproject van het Huis van het Nederlands in de ziekenhuizen aangaat: het gaat niet enkel en alleen om cursussen, er wordt ook een globaal ziekenhuistaalbeleid uitgewerkt. Dat zijn stappen om de mensen op het terrein te mobiliseren om meer mondig te zijn waar het gaat over niet-naleving van de taalwetgeving. Voor de resultaten van de taallessen van het Huis van het Nederlands in het algemeen verwijst de minister naar de bijlagen bij dit verslag.

De minister is het eens met mevrouw Van Linter over de stageplaatsen. De minister probeert ook met de RUGent hieromtrent een afspraak te maken, zodat

het niet alleen de verantwoordelijkheid van de VUB zal zijn om voldoende stageplaatsen van dokters in te vullen.

De minister neemt de Unesco-definitie van diversiteit mee. De minister is het volledig eens met de dubbele invulling.

Waarom een Vlaams-Marokkaans Culturenhuis? Marokko is door de Vlaamse Regering als prioritair partnerland naar voren geschoven. Bovendien zijn in Brussel heel veel Marokkanen woonachtig. Het is belangrijk een goede samenwerking te realiseren tussen de Vlaamse en de Marokkaanse gemeenschap al was het maar om vooroordelen en angst te helpen verdwijnen en heel veel jongeren een stuk zelfrespect te kunnen geven. Vanzelfsprekend moet de Berbercultuur daar ook zijn plaats in krijgen.

Wat Flagey aangaat, verwijst de minister naar de bespreking in de commissie voor Cultuur. Vóór 1 januari 2007 moeten een resem akkoorden bereikt worden om het project te laten slagen: er moet financiële duidelijkheid komen tussen de vzw en de nv en over de werking van de vzw zelf, dus over de samenwerking tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap. Dan zal Flagey een nieuwe start kunnen nemen met een echt co-communautair beheer. Dat zal het vergemakkelijken om voor andere culturele instellingen die nu federaal beheerd worden, ook een co-communautair beheer te bepleiten.

Ingaand op de vraag van de heer Van Nieuwenhuyzen antwoordt de minister dat het in dit geval ging om het samenwerkingsakkoord inzake Flagey, maar het is algemeen bekend dat de minister pleit voor een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap. Natuurlijk moet de Franse Gemeenschap een aantal zaken rechtzetten, maar beide gemeenschappen hebben er belang bij om tot een goede samenwerking te komen, vanuit een wederzijds respect. Het grootste probleem ligt nog in Brussel. Als Vlamingen niet gerespecteerd worden, dan is het daar. Men mag fier zijn op de plaats die de Vlaamse Gemeenschap in Brussel ingenomen heeft.

Aan mevrouw Roex antwoordt de minister dat de 1.116.000 euro voor de investeringen voor de gemeenschapscentra nu in de begroting ingeschreven en recurrent werden gemaakt (dotatie aan de VGC voor gemeenschapsinfrastructuur). De decretale basis ligt in het programmadecreet. Voor een langere decretale basis wil de minister nadenken over hoe het beter gecommuniceerd zal worden. De VGC mag meer communiceren. Ze is partner en deel van de Vlaamse Gemeenschap.

Inzake de Dolle Mol wil de minister er geen onduidelijkheid over laten bestaan: hij zal geen legende subsidiëren, evenmin een café. Hij geeft wel aan kunstenaars de mogelijkheid om in een pand vrij een artistiek aanbod te doen. Verblijf voor buitenlandse kunstenaars behoort tot de mogelijkheden. De minister gelooft in een vrijplaats waar kunstenaars hun ding kunnen doen, zonder ze evenwel te verwennen.

De minister is het eens met de bezorgdheid van de leden over het welzijns- en gezondheidsaanbod. De realisatie van een en ander duurt inderdaad lang. De minister verwacht de volgende maanden wel beslissingsvoorstellen die onmiddellijk uitvoerbaar zijn. Er is inderdaad een gebrek aan initiatiefnemers. Daarom is de overheid actief op zoek gegaan om mensen aan te zetten initiatief te nemen. Men moet hen bijna een waarborg geven. De minister heeft zelf als initiatiefnemer aan den lijve ondervonden hoe lang het kan duren als men alles alleen moet regelen: tien jaar, met alle mogelijke tegenwerking. Er worden dus concrete scenario's op tafel gelegd waarvan de uitvoering zou moeten starten in de tweede helft van 2007. De middelen die in 2006 voorzien waren, kunnen aangewend worden voor projecten inzake sport of cultuur die wat sneller gerealiseerd kunnen worden.

Interculturaliteit moet vanzelfsprekend aanwezig zijn in het welzijns- en gezondheidsaanbod, beaamt de minister. Wel moet geëist worden dat het personeel correct Nederlandskundig is. Daar wordt nu al in geïnvesteerd. Het Nederlandstalig onderwijs is in eerste instantie gericht op de Brusselaars, die hopelijk doorgroeien naar het hoger onderwijs en werk. Het plan rond zorgaanbod is ook een tewerkstellingsplan.

Het probleem van de mantelzorg is opgelost. De problematiek van de rusthuizen is iets complexer. De minister is ervan overtuigd dat de Vlaamse Gemeenschap eenzijdig zou moeten kunnen optreden zonder het akkoord van het OCMW of de inrichtende macht van een rusthuis. Als de Vlaamse Gemeenschap vaststelt dat een rusthuis correcte Nederlandstalige dienstverlening aanbiedt, waarom zou een OCMW-raad een aanvraag tot erkenning moeten indienen? De minister werkt aan deze problematiek.

De minister beaamt verder dat het eerste zorgpad klaar is. Vanzelfsprekend zal hij het communiceren. Wegens tijdsgebrek is dat nog niet gebeurd.

Een nieuwe Brusselse instelling (NBI) is voor de minister een waarborg voor de goede werking van kleinere instellingen. De betrokkenen zijn heus

bezorgd over het behoud van de eigenheid van de verschillende onderwijsinstellingen, stelt de minister gerust.

De minister heeft zijn collega reeds aangesproken over het flankerend lokaal onderwijsbeleid. Het is onaanvaardbaar dat een gemeenschapsdecreet eigenlijk in de praktijk een gewestdecreet zou zijn. Minister Vandenbroucke begrijpt dat en zoekt naar een oplossing.

Inzake de kwestie van de studentenabonnementen zegt de minister dat de MIVB zich natuurlijk aan de taalwetgeving moet houden.

III. MOTIES VAN AANBEVELING

Tot besluit van de behandeling van de beleidsbrief Vlaamse Rand werden twee moties van aanbeveling aangekondigd: een door mevrouw Else De Wachter, de heren Sven Gatz en Mark Demesmaeker en een door de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

Tot besluit van de behandeling van de beleidsbrief Brussel werden twee moties van aanbeveling aangekondigd: een door mevrouw Elke Roex, de heren Dirk De Cock, Sven Gatz, Steven Vanackere en Mark Demesmaeker, en een door de heer Luk Van Nieuwenhuysen.

IV. STEMMING

Er werden geen amendementen ingediend op het toegewezen deel.

Het toegewezen gedeelte van de uitgavenbegroting van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand werd voor wat betreft programma 11.1 Hoofdstedelijke Aangelegenheden aangenomen met 8 stemmen tegen 4 en wat betreft programma 11.6 Vlaamse Rand met 8 stemmen bij 4 onthoudingen.

De verslaggevers,

De voorzitter,

Mark DEMESMAEKER
Steven VANACKERE
Erik ARCKENS

Gerda
VAN STEENBERGE

Bijlage 1:

Antwoord van de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, op vraag nr. 12 van 25 oktober 2006 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 12 van 25 oktober 2006
van LUC VAN NIEUWENHUYSEN

Eén van de specifieke opdrachten van vzw 'de Rand' bestaat er in het Nederlandstalig karakter van de Vlaamse rand en de valorisatie van het rijke cultuurhistorische patrimonium binnen de Vlaamse rand beter bekend te maken bij de Europeanen en de 'expatriates' die hier werkzaam zijn en waarvan er velen woonachtig zijn in de Vlaamse rand.

In deze context organiseert vzw 'de Rand' ontmoetingsmomenten waarbij Europeanen en 'expats' doelgericht worden uitgenodigd op kwaliteitsvolle culturele evenementen die in de Vlaamse rand plaats hebben, zoals bijvoorbeeld recent nog het prachtige concert van het Huelgas Ensemble o.l.v. Paul Van Nevel in de abdijkerk van Grimbergen op 22 september 2006. Hiervoor waren een 300-tal Europeanen, waaronder de directies van de Internationale Scholen, uitgenodigd en hebben er een 80-tal deze uitnodiging aanvaard.

Naar aanleiding van het culturele project Bruegel 06 werden op 15 juni 2006 de medewerkers van het *Comité van de Regio's* via hun personeelsvereniging uitgenodigd voor een bezoek aan het kasteel van Gaasbeek en een rondleiding op de tentoonstelling '*Bruegel en zijn Tijd*' in het kasteel.

Het Europese Comité van de Regio's dat in Brussel gehuisvest is, telt medewerkers uit de 27 Europese lidstaten, en is uitgegroeid tot een belangrijk raadgevend orgaan binnen de Europese Unie waarin vertegenwoordigers van de lokale en regionale overheden uit de Europese Unie zitting hebben.

Een 200-tal Europese medewerkers van het Comité van de Regio's gingen op deze uitnodiging in en werden bij deze gelegenheid verwelkomd door de heer Lodewijk De Witte, gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant, de heer Luc Van den Brande, vice-voorzitter van het Comité van de Regio's en de heer Eddy Frans, algemeen directeur van vzw 'de Rand'. Op een informele en ontspannen manier maakten deze Europeanen onder meer kennis met de werking en de doelstellingen van vzw 'de Rand'. Voor de meeste deelnemers was het bezoek aan het kasteel van Gaasbeek en de Bruegeltentoonstelling een ware ontdekking van een cultuurhistorische parel en een stuk geschiedenis van Vlaanderen. De reacties die we nadien ontvingen waren uitermate positief en laten de noodzaak voelen om gelijkaardige doelgerichte acties binnen de Europese instellingen verder te ontwikkelen om op een tastbare en concrete manier de eigenheid van de Vlaamse rand rond Brussel beter kenbaar te maken.

Bijlage 2:

Antwoord van de heer Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, op vraag nr. 1 van 25 oktober 2006 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 13 van 25 oktober 2006

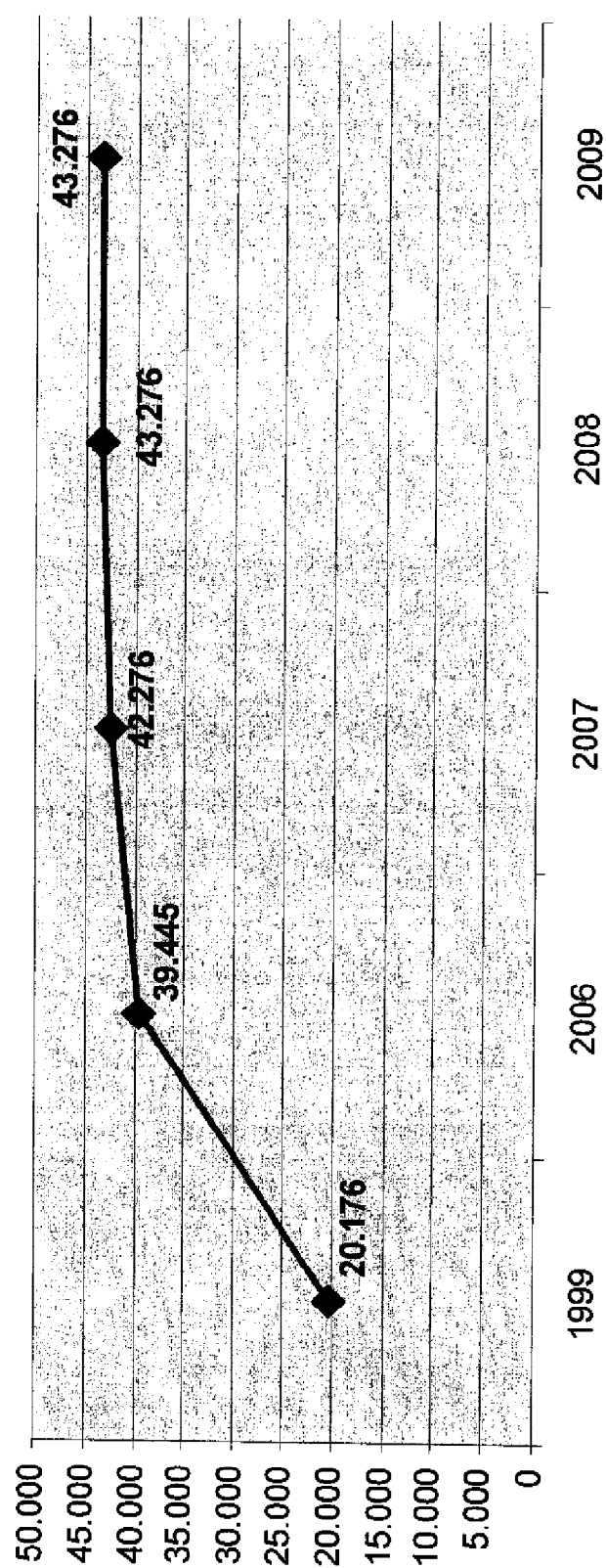
van **LUC VAN NIEUWENHUYSEN**

Vzw de Rand heeft tijdens de zomer van 2006 taalstages van 1 week georganiseerd in Wemmel, Linkebeek en Sint-Genesius-Rode voor 4 tot 6 jarigen. Deze stages waren quasi volzet. In totaal hebben een 30-tal kleuters deze stages gevolgd.

In 2006 hebben we het aanbod trachten uit te breiden naar kinderen in het basisonderwijs (7 tot 8 jaar), dit was geen succes omwille van de vereiste basiskennis Nederlands. De inspanningen die binnen het onderwijs in de Vlaamse Rand gebeuren, zoals de extra lestijden taalvaardigheid, dragen er toe bij dat de kinderen van die leeftijd voldoende kennis en vaardigheden Nederlands verworven hebben en er tijdens de zomer geen behoefte meer is aan een bijkomende ondersteuning van het Nederlands. In 2007 zal hiermee rekening gehouden worden en zal vzw de Rand de stages voor kleuters uitbreiden naar meer gemeenten.

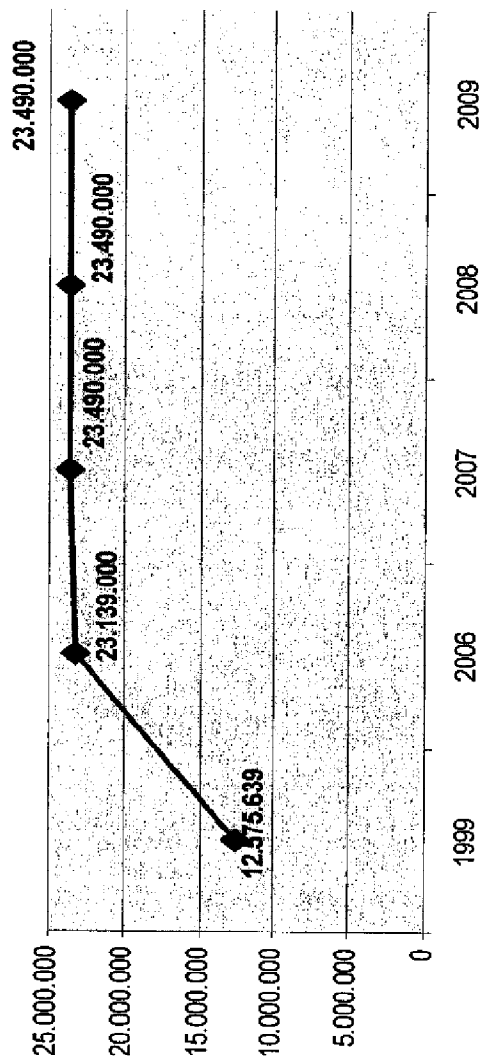
Bijlage 3:
Grafieken en tabellen beleidsbrief Brussel 2007

Evolutie beleidskredieten Brusselbeleid 1999-2009 +114%

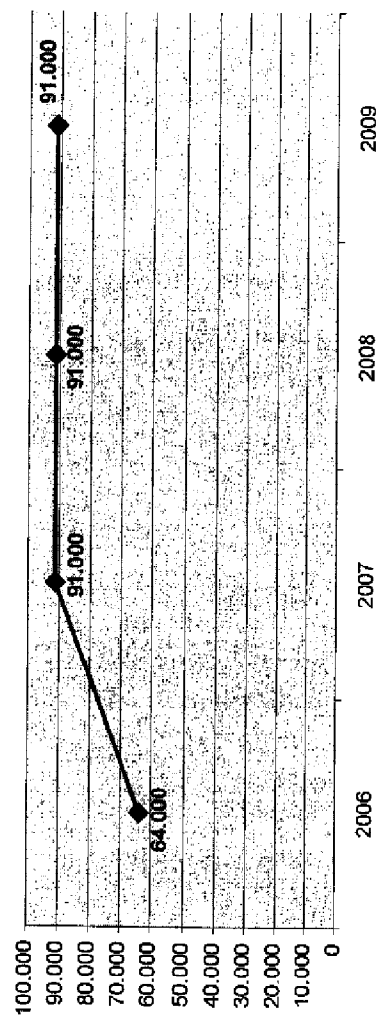

Evolutie dotatie aan de Vlaamse Gemeenschapscommissie

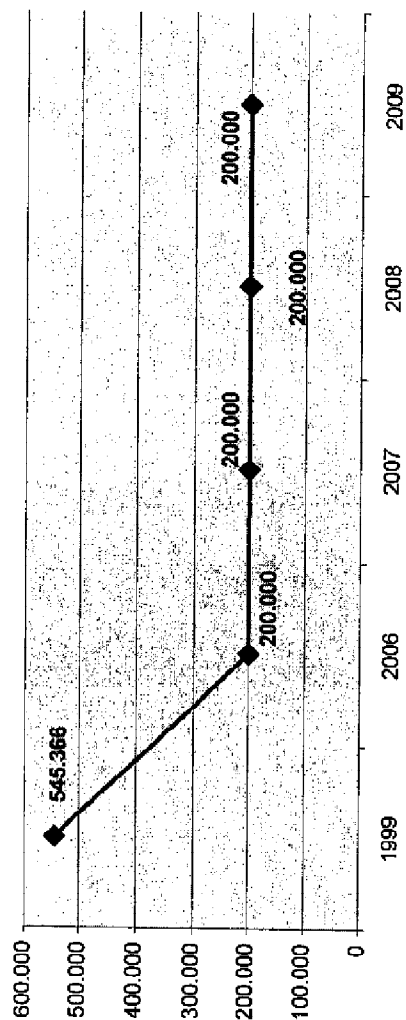
+87%

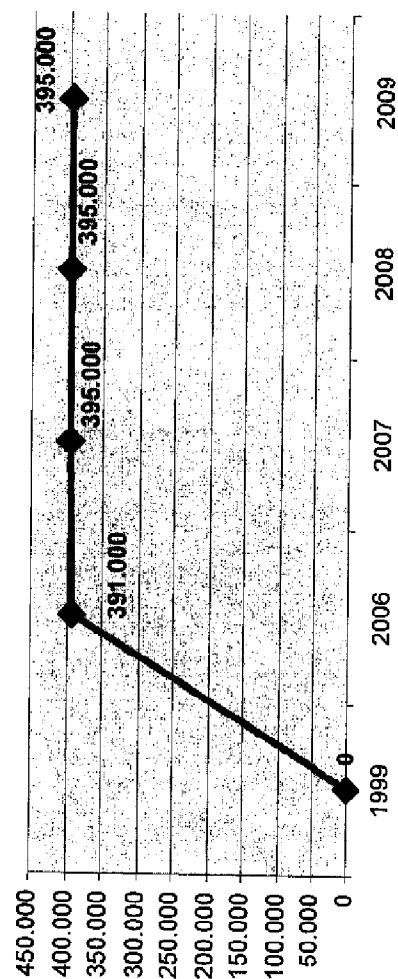
Evolutie subsidie BRIO +27.000 euro

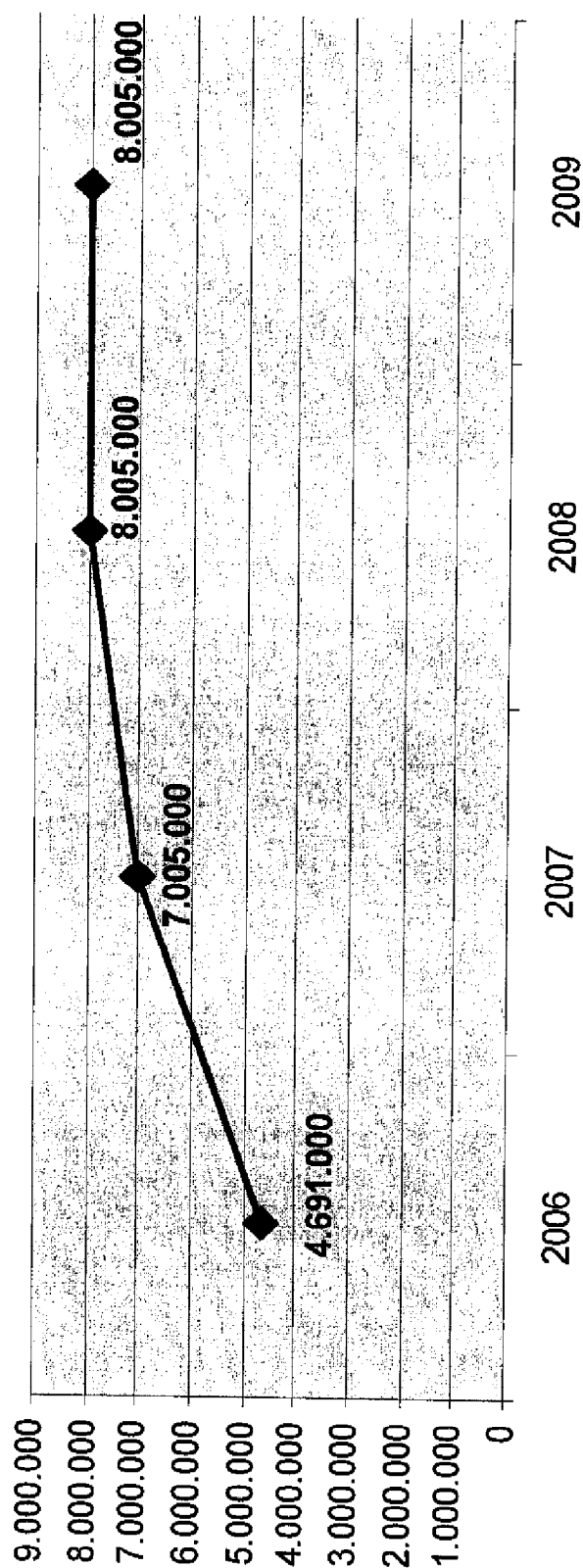
Evolutie Uitgaven voor de versterking van de Vlaamse inbreng in Brussel en de band tussen brussel en de rest van Vlaanderen

Evolutie Communicatiecampagnes voor de versterking van de Vlaamse inbreng in Brussel en de rest van Vlaanderen

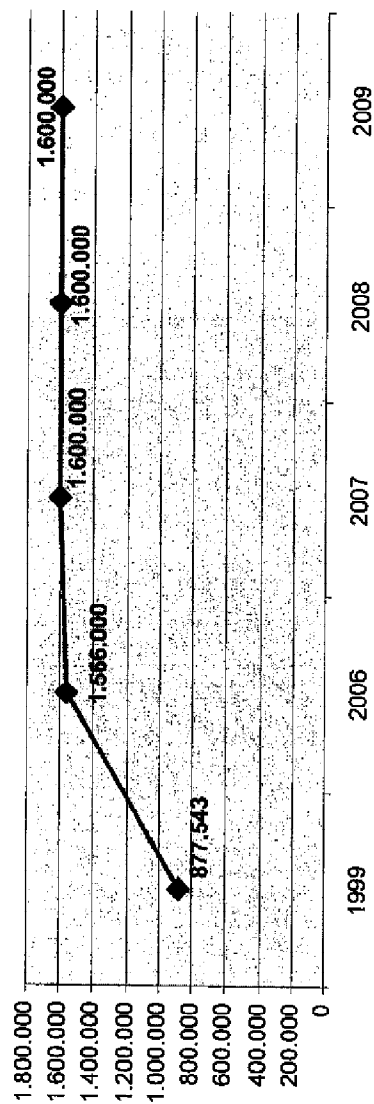

Evolutie Vastleggingsmachtiging Vlaams Brusselfonds
+3.314.000 euro

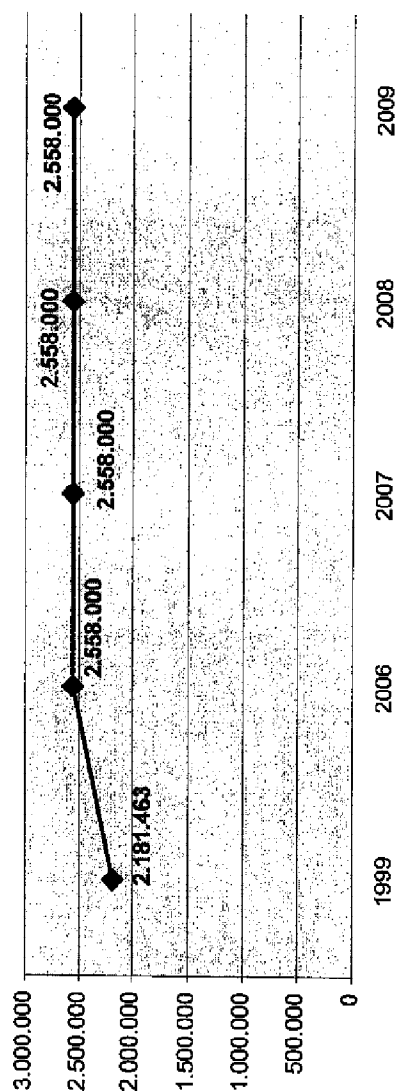

BESTEDING		2005	2005	2007	2007	2009
VBFonds						
machting		2.935.000	1.527.000 €	745.000 €	8.065.000 €	5.105.000 €
Communicatiehuis						
canon + kosten			745.000 €	745.000 €	1.600.000 €	1.600.000 €
investering			300.000 €	1.300.000 €	2.000.000 €	2.000.000 €
gebouwenbeheer					250.000 €	300.000 €
werking			227.000 €	250.000 €	500.000 €	500.000 €

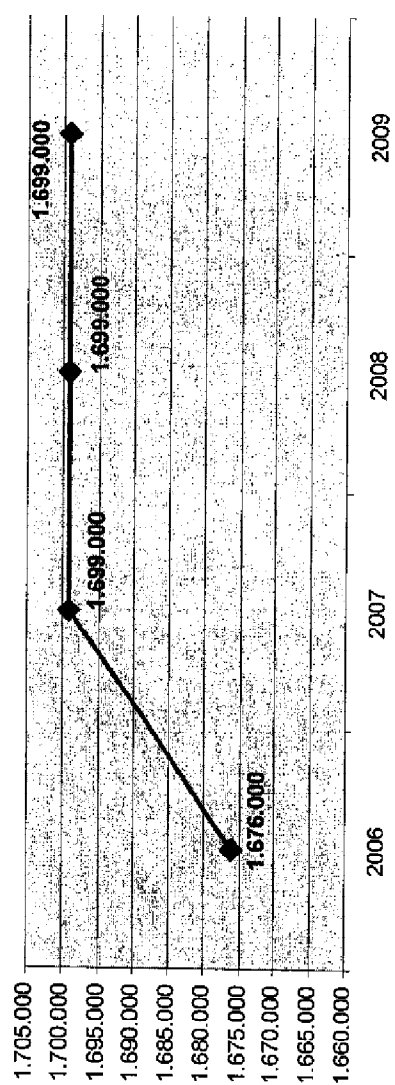
Evolutie subsidie aan een niet openbare regionale TV
zender in Brussel +82%

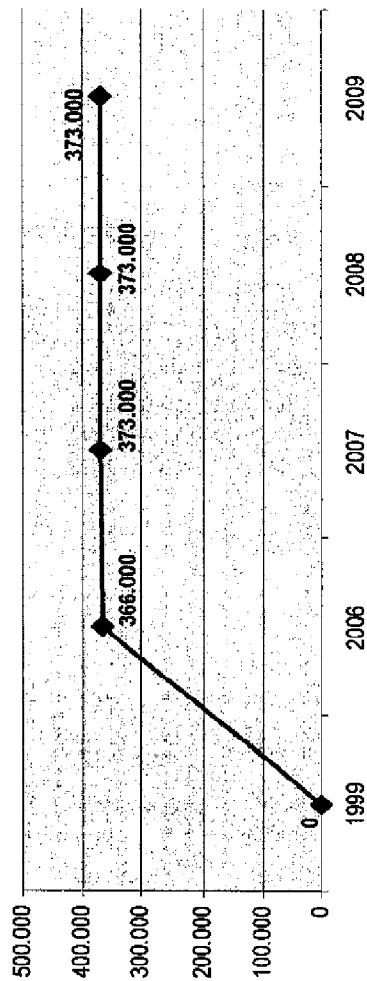
Evolutie Brussel deze Week +17,3%

Evolutie Subsidie aan fmbrussel +23.000 euro

Evolutie Subsidies Huis van het Nederlands
+373.000 euro

BESTIERING	2005	2006	2007	2008	2009
VB Fonds	2.445.000 €	2.469.000 €	2.005.000 €	2.005.000 €	2.005.000 €
Globale machtiging	2.445.000 €	2.469.000 €	2.005.000 €	2.005.000 €	2.005.000 €
Huis vh Nederlands					
investering	357.397 €	375.000 €	250.000 €	100.000 €	
onderhoud en beheer	177.222 €	75.000 €	100.000 €	100.000 €	100.000 €

Bijlage 4:

Tussentijdse rapportering projecten Taalpromotie 28 november 2006
(Huis van het Nederlands)

Tussentijdse rapportering Projecten Taalpromotie 28 november 2006

De medewerkers van de pijler taalpromotie lanceren acties en projecten, waarin met zorg gekozen doelgroepen gestimuleerd worden om (beter) Nederlands te leren en te gebruiken daar waar dat nodig en wenselijk is. Deze projecten richten zich zowel tot sectoren waar de diensten volgens de taalwetgeving tweetalig zouden moeten zijn als op terreinen die de beeldvorming van Brussel als tweetalige stad beïnvloeden. Voor beide types campagnes biedt het Huis vanuit een positieve ingesteldheid kwalitatieve dienstverlening aan met het oog op maximale leer- en oefenkansen voor wie Nederlands wil leren.

Achtereenvolgens worden de volgende projecten behandeld: Nederlands in de ziekenhuizen, Nederlands bij de brandweer, Nederlands in de winkelstraten, School en Ouders, Nederlands en de zelforganisaties. Voor elk project wordt de start, het verloop en de output geschetst.

1. SPOEDcursus Nederlands - Au SeCOURS du Néerlandais

- start

De campagne, gestart in mei 2005, volgde op een contact met de 6 Brusselse ziekenhuizen die een MUG-dienst hebben. In het Nederlandstalige AZ in Jette was daar niet meteen behoefte aan, maar de 5 andere ziekenhuizen (Brugmann, Sint-Pieters, Europaziekenhuizen, Saint-Luc en Erasmus) ondertekenden een engagementsverklaring om samen met het Huis de taallessen tot een succes te maken en op termijn een taalbeleidsplan op te stellen. Het doel is de ziekenhuizen te ondersteunen bij een betere tweetalige dienstverlening voor patiënten op de spoedafdeling of voor personen die door een MUG of ambulance worden opgehaald.

- verloop

De lessen gingen van start in oktober 2005 voor beginners en vanaf maart 2006 voor gevorderden. Het gaat om professioneel Nederlands op de werkvloer, waarvoor het Huis samenwerkt met de VDAB, Bruxelles Formation en een aantal privéscholen als partners. Ter aanvulling van de eigenlijke lessen maakte het Huis oefenmateriaal aan voor taalstimulerende activiteiten en werd nauw samengewerkt met de HRM-verantwoordelijken van de ziekenhuizen voor de optimale organisatie van het geheel.

Vanaf januari 2007 wordt het SPOEDproject in UVC Brugmann (sites Bien + Horta) en UMC Sint-Pieter opgenomen in een ruimer project dat alle 10 spoeddiensten van de IRIS-ziekenhuizen wil bereiken. Naast UVC Brugmann en het UMC Sint-Pieter betreft het project momenteel ook Huderf, Bordet en de IRIS-Zuid ziekenhuizen (Etterbeek-Elsene, Baron Lambert, Bracops en Molière). Hiertoe werden vanaf september 2006, met inhoudelijke ondersteuning door het Huis, 4 interne lesgevers aangeworven, die zowel voor het eigenlijke lesaanbod als voor taalstimulerende activiteiten een beroep kunnen doen op kwaliteitsondersteuning door het Huis.

Tegelijk verloopt op vraag van het CBI, de Coördinatie van Brusselse Instellingen voor Welzijnswerk, het reguliere lesaanbod Nederlands bij hun leden eveneens in samenwerking met het Huis. Het gaat om Saint-Luc en de Europaziekenhuizen. Het doel is in samenwerking met de privé-talenschool te komen tot een kwalitatief lesaanbod, dat maximaal is afgestemd op de noden van de cursisten op de werkvloer.

Het Huis staat vanzelfsprekend open voor bijkomende vragen. Zo was er in oktober 2006 een vraag van de Belgische Federatie van de Private Verzorgingsinstellingen. Een overeenkomst tussen het Huis, de taalaanbieder en de Federatie, die eind 2006 wordt afgesloten, betreft de kwalitatieve ondersteuning van het lesaanbod voor een 100-tal cursisten.

- Output

Samenwerking met privéscholen : Lerian-Nti, Accent Languages & Elan Languages;
 Samenwerkingsovereenkomsten met de 5 ziekenhuizen met een MUG-dienst;
 Samenwerkingsovereenkomst voor elke nieuwe aanvraag, in casu de BECO-federatie.

Aantal cursussen: 13 groepen bij de opstart; einde 2006: 33 lesgroepen

Aantal docenten: 11

Aantal cursisten (beginners en gevorderden): ongeveer 80 bij de opstart; einde 2006 : ongeveer 350 cursisten bereikt + 50 personen via taalcoaching.

Verruiming van het spoedproject tot alle ziekenhuizen met een spoeddienst van de Iris-koepel: UVC Brugmann, UMC Sint-Pieter, Huderf, Bordet en de IRIS-Zuid ziekenhuizen (Etterbeek-Elsene, Baron Lambert, Bracops en Molière)

Naast lesaanbod ook taalcoaching in 2 ziekenhuizen (Europaziekenhuizen & Saint-Luc) en taalstimulering in de deelnemende ziekenhuizen (opgestart in 2005, opgeschort en relancerend in 2007)

Taalbeleidsplan ingevoerd in de Iris-ziekenhuizen juni 2006

Overleg over vormen van positieve sanctionering voor personeelsleden die inspanningen doen op vlak van tweetaligheid in de privé-ziekenhuizen september 2006

2. Nederlands bij de brandweer

- start en verloop

In het voorjaar 2005 werd voor het eerst bij de brandweer een cursus Nederlands georganiseerd tijdens de opleiding van nieuwe rekruten. In het voorjaar van 2006 werd bij de aanwerving van nieuwe rekruten voorzien in een cursus Nederlands voor Franstaligen en een cursus Frans voor Nederlandstaligen. In het najaar van 2006 werd door middel van een grootschalige enquête gepeild naar de interesse voor bijkomende taalinitiatieven. De resultaten van deze enquête zullen bepalen op welke manier we de taalvaardigheid van de Brusselse Ambulanciers kunnen verbeteren. Het doel blijft om de kennis en het gebruik van het Nederlands bij de ambulanciers te verhogen waar dat nodig is.

- output

Samenwerking met Bruxelles Formation, Brusselse Dienst voor Brandbestrijding en Dringende Medische Hulpverlening, Kabinet van Brussels Minister Cérexhe

Aantal rekruten-cursisten voor cursus Nederlands: 44

Aantal rekruten-cursisten voor cursus Frans: 11

Aantal cursisten van de 100-centrale & administratie voor cursus Nederlands: 15.

3. Nederlands in de winkelstraten

- start

De campagne startte eind 2004, initieel enkel in de Vijfhoek, waar samen met een Centrum voor Volwassenenonderwijs een speciale lesmodule werd ontwikkeld "Nederlands voor winkeliers". De lessen werden gegeven door docenten van 4 CVO's en ze gingen door op aangepaste uren en in de winkelstraten zelf. Een grootschalige mediacampagne begeleidde het project, ondermeer met badges "Je parle français – ik leer Nederlands". Het doel was de zichtbaarheid van het Nederlands in de stad te vergroten : enerzijds door de inspanningen vanwege anderstaligen te bevorderen, anderzijds door de moedertaalsprekers te stimuleren hun eigen taal te spreken en zodoende de lerenden oefenkansen te bieden.

- verloop

Het project werd vanaf september 2005 uitgebreid tot heel Brussel en overgedragen naar een reguliere lesgever, Syntra.

In respectievelijk april en september 2006 werd gestart met een lesaanbod op maat en op de eigen locatie, namelijk in Woluwe en Westland Shopping Centrum.

- output

Partnership met UCM, Unizo, Fedis, Voka Brussel, Atrium, Devimo (management Woluwe & Westland Shopping Center)

Overleg met VOB-UEB & Kamer voor Handel en Nijverheid

Samenwerking met CLL en Syntra

Samenwerkingsovereenkomst met Devimo nv en Syntra (Westland Shopping Center)

Aantal cursisten: 200 bij de start in 2004, 90 bij de start in 2005, 125 bij de start in 2006.

4. School en Ouders

- start

In 2004 werd het project School en Ouders in enkele Nederlandstalige scholen opgestart als alternatief voor eerder hoogopgeleide of snellerende ouders, die uit de boot vallen bij het Scholenproject van CBE Brusselleer. Het doel van het project is om de schoolbetrokkenheid van anderstalige ouders te verhogen door hen het Nederlands te leren dat ze nodig hebben om te communiceren met de school.

- verloop

Tijdens het schooljaar 2004 - 2005 werd het project gelanceerd in 3 pilootscholen:

- basisschool Van Asbroeck in (Jette)
- Koninklijk Atheneum Emanuel Hiel (Schaarbeek)
- basisschool de Voorzienigheid (Anderlecht).

Tijdens het schooljaar 2005 – 2006 werden de pilootprojecten in Jette en Schaarbeek verder gezet en in januari 2006 voegde zich ook de Mozaïek (Schaarbeek) in het rijtje. Er werd aan de inhoudelijke verdieping van het project gewerkt, en er zijn heel wat positieve ervaringen verzameld.

Twee jaar op rij echter bleken de aantallen regelmatig aanwezige (en volhoudende) ouders te beperkt om een homogene en rendabele CVO-groep te vormen. Hierdoor zou de structurele financiering van het project met onderwijsmiddelen in gevaar kunnen komen.

Na advies van het platform 'School en Ouders' in het voorjaar 2006 werd daarom beslist om een schaalvergroting uit te proberen en de lessen over de scholen heen te organiseren in de pilootregio's Schaarbeek en Jette.

Bovendien organiseert het Huis dit jaar een sensibiliseringsmoment in de regio Jette. Dit moment wordt vóór de proefles georganiseerd om ouders bewust te doen kiezen om zich in te schrijven voor een cursus Nederlands en zo de uitval tijdens het jaar tot een minimum te beperken.

- Output

Partnerships:

- o In het eerste pilootjaar gezamenlijke opdracht met steunpunt NT2 (KULeuven)
- o Scholenpartners: Schoolopbouwwerk, Taalvaart, VBB, BROSO, Nascholing Brussel
- o Scholen: CVO Meise, CVO Brussel (lesgevers)
CBE Brusselleer, BRU-taal (promo en doorverwijzing)

Schaarbeek:

- o September 2006: promotieronde en proefles met screening in 8 scholen in Schaarbeek (Boodschap, Hendrik Conscience, Emanuel Hiel, De Buurt, Mariaschool, Mozaïek, Heilige Familie en Champagnat)
-> 115 ouders werden gescreend en doorverwezen naar een gepast aanbod in de buurt
- o Oktober 2006: lesaanbod School en Ouders:
 - Beginners 1.1 : 180u (2x/week)
 - Beginners + 1.2 : 90u (1x/week)
 - ➔ 53 ouders werden doorverwezen naar de beginnersgroep; 25 ouders werden doorverwezen naar de beginners +
 - ➔ 23 ouders zijn regelmatig aanwezig in de beginnersgroep; 11 ouders zijn regelmatig aanwezig in de groep beginners +

Jette:

- o Oktober – December 2006: promotieronde, sensibiliseringsmoment en proefles met screening in 7 scholen in Jette (Van de Borne, Van Asbroeck, Wittouck, Sint-Pieter, Sint-Michiel, KTA en Het Bammeke).
-> aan het sensibiliseringsmoment namen tot nu toe 34 ouders deel (4 op 7 scholen) en werden 14 ouders gescreend en doorverwezen naar een gepast aanbod (3 op 7 scholen).
- o Januari 2007: lesaanbod School en Ouders
 - Beginners 1.1 : 120 u (2x / week)
 - Beginners + 1.2: 120 u (2x / week)
 - > 3 ouders werden doorverwezen naar de beginnersgroep; 1 ouder werd doorverwezen naar de groep beginners +

5. Nederlands en de zelforganisaties

- start

Het project ging van start in het najaar 2006 met een dubbel doel. Enerzijds moet het project uitmonden in een model van samenwerking, dat de rol van allochtone verenigingen uittekent bij het aanleren van de Nederlandse taal bij hun leden/gemeenschappen. Anderzijds wil het Huis bij een 5-tal deelnemende verenigingen pilootprojecten opstarten, die hun leden/gemeenschappen toeleiden naar het Huis en het reguliere lesaanbod.

- verloop

Het Huis organiseerde samen met Bru-Taal en Brusselleer en in samenspraak met het Brussels Platform/Minderhedenforum een eerste overlegmoment met vier Brusselse federaties: VOEM vzw, Ghanaba, de Allianza Latinoamericana en de Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties.

- output

Partnership met Bru-Taal, Brusselleer en Minderhedenforum

Samenwerking met Voem, Ghanaba, de Allianza Latinoamericana en de Federatie Marokkaanse Democratische Organisaties.

Samenwerking met Studio Dounia, Asante Akim vzw, Nacza vzw, Mandacaru vzw en Amanta vzw.

Concrete resultaten pas te verwachten begin 2007.
